

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน
โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พฤศจิกายน 2558

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน
โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พฤศจิกายน 2558

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน
โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

นภาพร มณีเป็ญ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบ

.....กรรมการ

(รศ.กัญญา กุณีกาญจน์)

.....กรรมการ

(รศ.ดร.กาญจนา โชคถาวร)

.....กรรมการ

(อ.ดร.นัทธมน วีระกุล)

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รศ.ดร.กาญจนา โชคถาวร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อ.ดร.นัทธมน วีระกุล)

27 พฤศจิกายน 2558

©ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา โชคถาวร อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระผู้ซึ่งกรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษาและตรวจแก้ไขการค้นคว้าแบบอิสระเสร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.นันทมน ธีระกุล และอาจารย์กัญญา กุญฑิกาญจน์ ที่กรุณาเป็นกรรมการการสอบการค้นคว้าแบบอิสระและให้คำแนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณเจ้าของงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องทุกเรื่องที่มีรายชื่อตามบรรณานุกรมที่ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้ปกครองนักเรียนทุกท่านที่สละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอันมีประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งในการทำค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้

ท้ายสุดนี้ หากการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขออภัยเป็นอย่างสูงในข้อผิดพลาดนั้น และขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

นภาพร มณีเป็ญ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา ระดับประถมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาวนภาพร มณีเป็ญ

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รศ.ดร.กาญจนา โชคถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อ.ดร.นัทธมน ชีระกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ปกครองและศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลทั่วไปกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาและปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา ระดับประถมศึกษา โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในกลุ่มผู้ปกครองตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติไคสแควร์ที่ได้จากแบบสอบถาม พบว่า

1. ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 55.84 มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปีร้อยละ 58.44 มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนคือเป็นมารดาร้อยละ 48.83 การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าร้อยละ 57.92 อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 35.06 และรายได้ต่อเดือน 15,000 – 25,000 บาท ร้อยละ 35.58

2. ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชา มีมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92

3. ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครองอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.43

4. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง

4.1. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 31-40 ปี ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ เน้นการแก้งข้อสอบ เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “ เทคนิค ”

4.2. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครองและปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ

4.3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองและปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนคนเดียว การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบ

4.4. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองและปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000บาท ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมากที่สุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Factors Influencing Parents' Decision to Enroll their Primary School Children in a Tutorial School in Mueang Chiang Mai District

Author Miss Napaporn Maneeopen

Degree Master of Economics

Advisory Committee Assoc.Prof.Dr. Kanchana Chokethaworn Advisor
Dr. Nuttamon Teerakul Co-advisor

ABSTRACT

The influencing factors of parents' decision to enroll their children in primary tutorial schools were investigated ,the problems and suggestions about the decision of the parents. And study the relationship of general information on factors studied were schools and the purpose of their children in primary tutorial schools by using questionnaires for data collection in Mueang district, Chiang Mai province. The sample was 385 parents. For quantitative analysis, percentage, means, standard deviations, and Chi-square were applied to analyze the data. It was found that

1. Most parents 55.84 percent are female with an age range between 31-40 years , 58.44 percent is associated with a student 's mother , 48.83 percent have a bachelor's degree ,57.92 percent were government officers / employees of state enterprises and 35.58 percent have revenues per month 15,000 - 25,000 THB

2. Factors studied were schools There can affect the decisions of parents in the high level, Average 3.93 and the purpose of their children in primary tutorial schools There can affect the decisions of parents in the high level, Average 3.92

3. The problems and suggestions about the decision of the parents in the least level Average 2.43

4. The relationship between parental information on the factors influencing the decision of parent

4.1 The relationship between age and factors studied were schools influencing the decision of parents It was found that most parents are age range between 31-40 years, which has focused the high level on factors include the most famous schools is unknown, The curriculum focuses on understanding ,Focus on test speculative Focus on solutions or so-called " technical" .

4.2 The relationship between career / job of parents and factors studied were schools influencing the decision of parents It was found most parents are career civil servants / state employees , which has focused the high level on factors include the most famous schools is unknown and The curriculum focuses on understanding

4.3 The relationship between education level of parents and factors studied were schools influencing the decision of parents It was found that most parents have a degree or bachelor's degree , which has focused the high level on factors include the most famous schools is unknown, The curriculum focuses on understanding , test speculative

4.4 The relationship between the average monthly income of the parents and factors studied were schools influencing the decision of parents It was found that Most parents with an average income per month . 15,000-20,000 baht which has focused the high level on factors include The curriculum focuses on test speculative

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
ABSTRACT	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	6
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	6
1.4 ขอบเขตการศึกษา	6
1.5 นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	5
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	7
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	37
3.1 แผนดำเนินการ และวิธีการวิจัย	37
3.1.1 กรอบแนวคิด	37
3.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
3.1.3 เครื่องมือและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	41
3.1.4 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	41
3.1.5 วิธีการศึกษา การรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	46
4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ปกครอง	46
4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตร	48
4.3 ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลาน	
เข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา	62
4.4 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชา	63
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	129
5.1 สรุปผลการศึกษา	129
5.2 อภิปรายผล	135
5.3 ข้อเสนอแนะ	137
บรรณานุกรม	138
ภาคผนวก	142
ประวัติผู้เขียน	149

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 สถิติจำนวนโรงเรียนกวดวิชา นักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และครูปี 2549 – 2556	3
ตารางที่ 2 สรุปบททวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
ตารางที่ 3 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง	47
ตารางที่ 4 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในด้านของควมมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา	48
ตารางที่ 5 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในด้านบุคลากรที่สอนโรงเรียนกวดวิชา	49
ตารางที่ 6 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน	50
ตารางที่ 7 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากรูปแบบของการสอนกวดวิชา	51
ตารางที่ 8 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากวิธีการสอนของกวดวิชา	52
ตารางที่ 9 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากลักษณะการสอนของกวดวิชา	53
ตารางที่ 10 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในด้านการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง ด้านทำเล ที่ตั้ง	54
ตารางที่ 11 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลงประกาศต่างๆ	55
ตารางที่ 12 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านลักษณะการเรียนของผู้เรียน	56
ตารางที่ 13 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 14 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ	57
ตารางที่ 15 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษสอบแข่งขันต่างๆ	58
ตารางที่ 16 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี	58
ตารางที่ 17 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการเรียนตามกระแสนิยม	59
ตารางที่ 18 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ	60
ตารางที่ 19 สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา	61
ตารางที่ 20 ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา	62
ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก จำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	64
ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	65
ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	66
ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนสดจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	68
ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวีดีโอ อินเทอร์เน็ตจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	69
ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการแก้งข้อสอบจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	71
ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “ เทคนิค ” จำแนกตาม ช่วงอายุของผู้ปกครอง	73
ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	74
ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก จำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง	76
ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือ ให้กับผู้ปกครองจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง	77
ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน แบบผู้สอนเป็นคณะจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง	79
ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน แบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ตจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำ ของผู้ปกครอง	80
ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นความเข้าใจ จำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง	81
ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำ ของผู้ปกครอง	85
ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	84
ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาต่อครูผู้สอนใส่ใจนักเรียน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน แบบผู้สอนคนเดียวจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	87
ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน แบบผู้สอนเป็นคณะจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	88
ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นความเข้าใจ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	90
ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการแก่งข้อสอบจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	91
ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้น การแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” จำแนกตามระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง	92
ตารางที่ 43 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ปกครอง	94
ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการแก่งข้อสอบจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	95
ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ปกครอง	97
ตารางที่ 46 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน วัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะ การเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียน ไม่เข้าใจจำแนกตามช่วงอายุ ของผู้ปกครอง	98
ตารางที่ 47 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน วัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะ การเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่นจำแนกตามช่วงอายุ ของผู้ปกครอง	100

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	101
ตารางที่ 49 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	102
ตารางที่ 50 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อค่านิยมสิ่งล่อใจในการเรียนพิเศษจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง	104
ตารางที่ 51 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง	105
ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนดีสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง	107
ตารางที่ 53 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อความต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มีจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง	108
ตารางที่ 54 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง	110
ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนการเรียนจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	111
ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนดีสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 57 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	114
ตารางที่ 58 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	115
ตารางที่ 59 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	117
ตารางที่ 60 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ที่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	118
ตารางที่ 61 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนปรับสภาพเป็นเรียนเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	120
ตารางที่ 62 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัดจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	122
ตารางที่ 63 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	123
ตารางที่ 64 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	125
ตารางที่ 65 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ที่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	127

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	โรงเรียนกวศวิชาที่มีสาขามากที่สุดในประเทศไทย 10 อันดับ	4
ภาพที่ 2	จำนวน โรงเรียนกวศวิชาที่อยู่ภายใต้ระบบของกระทรวงศึกษาธิการ ในภาคเหนือ	5
ภาพที่ 3	ขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ	9
ภาพที่ 4	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค	11
ภาพที่ 5	กรอบแนวคิด	40

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

ในบทนี้ได้กล่าวที่มาและเหตุผลที่นำไปสู่การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเนื้อหาในบทนี้ประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ของการศึกษา 3) ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา 4) ขอบเขตการศึกษา 5) นิยามศัพท์

1.1 หลักการและเหตุผล

สังคมปัจจุบันมีการแข่งขันทางการเรียนอย่างมากทั้งในโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนของรัฐบาล อีกทั้งยังมีการยึดติดในเรื่องชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาทำให้งังเกิดการแข่งขันสูงขึ้น เด็กนักเรียนจึงต้องแข่งขันและหาวิถีทางที่จะสอบเข้าให้ได้ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงที่ตนเอง พ่อแม่ และครอบครัวต้องการให้เข้าศึกษา ทำให้นักเรียนพยายามหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากในชั้นเรียน ประกอบกับผู้ปกครองพยายามที่จะให้บุตรหลานของตนไปสมัครเรียน โรงเรียนกวดวิชา ทำให้โรงเรียนกวดวิชากลายเป็นทางเลือกที่สำคัญของทั้งผู้ปกครองและนักเรียน

การเรียนกวดวิชาเป็นปรากฏการณ์ทางการศึกษาของไทยที่มีพัฒนาการและการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวางเรื่อยมา โดยในอดีตจะเป็นการเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะในช่วงก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจะมีการเรียนกวดวิชาอย่างเข้มข้นเพื่อหวังเข้าสู่คณะและมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง และที่ตนเองต้องการศึกษาต่อ หลังจากนั้นได้มีการพัฒนาไปสู่การเรียนกวดวิชาตลอดปีและขยายขอบเขตไปถึงการเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยโรงเรียนกวดวิชานั้นมีรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจกว่าการเรียนในห้องเรียน อีกทั้งผู้ปกครองหรือนักเรียนสามารถเลือกรูปแบบการเรียนได้เอง เช่น การเปิดการสอนผ่านโทรทัศน์วงจรปิด การสอนเป็นกลุ่มใหญ่ หรือเป็นกลุ่มเล็ก หรือแม้กระทั่งการสอนตัวต่อตัว ซึ่งเป็นทางเลือกที่ทั้งผู้ปกครองและนักเรียนได้เลือกเรียน ทำให้การเรียนกวดวิชาได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากต่อระบบการศึกษาของนักเรียนแทบทุกคน ทุกระดับชั้นต้องเรียนกวดวิชา ถึงแม้ว่าการเรียนกวดวิชาจะต้องมีการเสียค่าใช้จ่ายสูง ค่าลงทะเบียน ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าอุปกรณ์การเรียน แต่การเรียนกวดวิชาก็ยังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก จนกลายเป็นค่านิยมในหมู่นักเรียน อีกทั้งผู้ปกครองก็ยังให้การสนับสนุน เมื่อเทียบกับต้นทุนที่ต้องเสียไปแต่ก็คุ้มค่ากับการลงทุน

จากสถิติของ สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่า ในช่วงปี 2549 – 2556 โรงเรียนกวดวิชามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 200 แห่งทั่วประเทศ โดยปี 2549 มีโรงเรียนกวดวิชา 964 แห่ง แต่ปี 2556 มี 2,343 แห่ง (ตารางที่ 1) โดยในกรุงเทพมหานครมีจำนวน 565 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 24.1 ของโรงเรียนกวดวิชาทั้งหมดและอยู่ในส่วนภูมิภาคที่กระจายตัวออกไปในแต่ละจังหวัดจำนวน 1,777 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 75.9 ของโรงเรียนกวดวิชาทั้งหมด นอกจากจำนวนโรงเรียนกวดวิชาที่เพิ่มขึ้นแล้วจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาและจำนวนครูที่สอนโรงเรียนกวดวิชาก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน โดยในปี 2556 มีจำนวนนักเรียนเรียนกวดวิชา 535,695 คน โดยอยู่ในภูมิภาค 326,345 คน คิดเป็นร้อยละ 61 ของนักเรียนทั้งหมดที่เรียนกวดวิชา ส่วนครูมีจำนวน 14,009 คน โดยอยู่ในภูมิภาค 9,520 คน คิดเป็นร้อยละ 68 ของครูทั้งหมดที่สอนกวดวิชา ทั้งนี้ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า ปี 2556 ทั้งประเทศมีจำนวนนักเรียนรวม 13,606,743 คน จากตารางที่ 1 นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มที่เรียนโรงเรียนกวดวิชาพบว่ามีจำนวน 535,695 คน นั่นคือ สัดส่วนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาคิดเป็นร้อยละ 3.9 ของนักเรียนทั้งหมด ส่วนครูพบว่า ปี 2556 มีจำนวนทั้งหมด 692,843 คน โดยจากสถิติของ สช. ครูในสังกัดของ สช. จำนวน 154,631 คน นั่นคือ มีสัดส่วนครูที่สอนกวดวิชาร้อยละ 2 เมื่อเทียบกับครูทั้งหมด และ ร้อยละ 9 เมื่อเทียบกับครูในสังกัดของ สช. ทั้งนี้ จากข้อมูลสถิติข้างต้น ยังไม่นับรวมกับการกวดวิชาที่ไม่มีบันทึกในระบบ เช่น การสอนตัวต่อตัวที่บ้านหรือการจับกลุ่มสอนหนังสือ โดยผ่านนายหน้าจัดหาครูสอนพิเศษผ่านออนไลน์ทั้งเว็บไซต์ เฟซบุ๊ก ไลน์ ฯลฯ ซึ่งการสอนพิเศษประเภทนี้ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน เพราะผู้เรียนสามารถเลือกวิชา วัน เวลา และสถานที่เรียนได้เอง รวมถึงการสอนพิเศษหลังเลิกเรียนของครูในโรงเรียนทั้งการสอนพิเศษที่โรงเรียนจัดขึ้นและการสอนพิเศษที่ครูเป็นผู้จัดเอง และจากตารางที่ 1 ในส่วนของโรงเรียนกวดวิชาในระดับภูมิภาคก็มีจำนวนโรงเรียนกวดวิชาที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี หรือคิดเฉลี่ยปีละ 160 แห่งซึ่งจะกระจายออกไปยังจังหวัดต่างๆของแต่ละภูมิภาคในส่วนจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัศึกษาก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 21,000 คน และจำนวนครูผู้สอนโรงเรียนกวดวิชาที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 780 คน ซึ่งจากตารางที่ 1 เห็นได้ว่าจำนวนของโรงเรียนกวดวิชา จำนวนนักเรียนและจำนวนครูผู้สอนได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 1 สถิติจำนวน โรงเรียนกวดวิชา นักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และครู
ปี 2549 – 2556

ปี	จำนวนโรงเรียนกวดวิชา			จำนวนนักเรียนที่เรียน โรงเรียนกวดวิชา			จำนวนครูที่สอนโรงเรียนกวดวิชา		
	กทม.	ภูมิภาค	รวม	กทม.	ภูมิภาค	รวม	กทม.	ภูมิภาค	รวม
2549	302	662	964	128,616	182,781	311,397	1,459	4,099	5,558
2550	334	744	1,078	147,012	206,048	353,060	1,991	5,208	7,199
2552	345	1,078	1,423	155,112	248,734	403,846	2,052	2,375	4,427
2553	400	1,344	1,744	231,759	340,128	571,887	2,092	8,751	10,843
2554	440	1,524	1,964	208,561	363,570	572,131	2,362	6,997	9,359
2555	460	1,545	2,005	170,143	283,738	453,881	3,655	8,277	11,932
2556	565	1,777	2,343	209,350	326,345	535,695	4,499	9,520	14,009

หมายเหตุ : ปี 2551 ไม่มีข้อมูล

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2556)

พัฒนาการของจำนวน โรงเรียนกวดวิชาและจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาที่เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 1) ได้สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบของการจัดการการศึกษาของประเทศไทยในชั้นเรียนรวมถึงระบบการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนมีการมุ่งเน้นการเรียนเพื่อให้มีระดับการเรียนที่ดีขึ้นและเน้นการแข่งขันการศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงจึงมีส่วนผลักดันให้การเรียนกวดวิชาที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น (ซิฮานันท์ คิ้วจันท์ , 2549) ซึ่งได้จำแนกโรงเรียนกวดวิชาออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1) ประเภทการเรียนลัดโรงเรียนประเภทนี้ ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อจะไปสมัครสอบเทียบความรู้ ซึ่งผู้เรียนสามารถประหยัดเวลาประหยัดเงินได้มากเพราะใช้เวลาในเรียนน้อยและเสียค่าใช้จ่ายน้อย

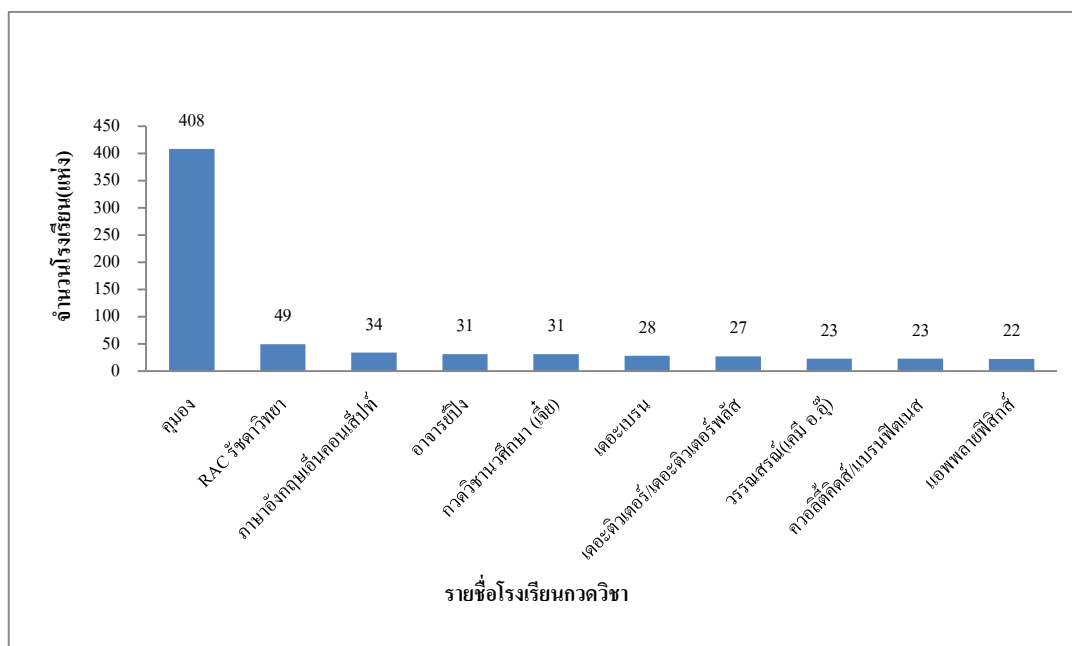
2) ประเภทการเรียนเฉพาะกาล คือเปิดสอนเฉพาะเวลาหรือเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเปิดเรียนภาคฤดูร้อน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้ เนื่องจากว่าโอกาสในการเลือกสถานที่เรียนของนักเรียนมีไม่เท่ากัน

3) ประเภทการกวดวิชาตลอดปี คือเปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในเฉพาะวิชาที่ตนเรียนอ่อน หรือไม่เข้าใจดีพอ เพื่อจะเป็นพื้นฐานการเรียนในโรงเรียนสามัญ และเพื่อเป็นความรู้สะสมที่จะใช้สอบแข่งขันต่อในสถาบันชั้นสูงอื่น

4) ประเภทการเรียนซ่อมหรือเรียนเสริม เป็นการเรียนเพื่อเสริมเพิ่มเติมหรือเรียนซ่อม สำหรับผู้เรียนที่เรียนอ่อนในแต่ละระดับชั้นส่วนใหญ่มักทำการเรียนการสอนในโรงเรียนสาขาสามัญ

5) ประเภทเพื่อการแข่งขันเข้าศึกษาต่อระดับสูง จะเป็นการสอนที่เน้นเนื้อหาที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ฝึกฝนการทำแบบฝึกหัดหรือข้อสอบเก่า ฝึกเทคนิคการคิด ครูจะทำหน้าที่สอนเพื่อสรุปเนื้อหา ยกตัวอย่างให้และวิเคราะห์ให้ฟัง ผู้เรียนต้องกลับไปฝึกทำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจด้วยตัวเองยิ่งขึ้น

ในด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีจำนวนสาขามากที่สุดในประเทศไทย ได้แก่ กลุ่มอง RAC รัชดาวิทยา ภาษาอังกฤษอินเตอร์ ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการกระจายตัวของโรงเรียนกวดวิชาที่มีสาขาแพร่หลายออกไปยังต่างจังหวัด (ภาพที่ 1)

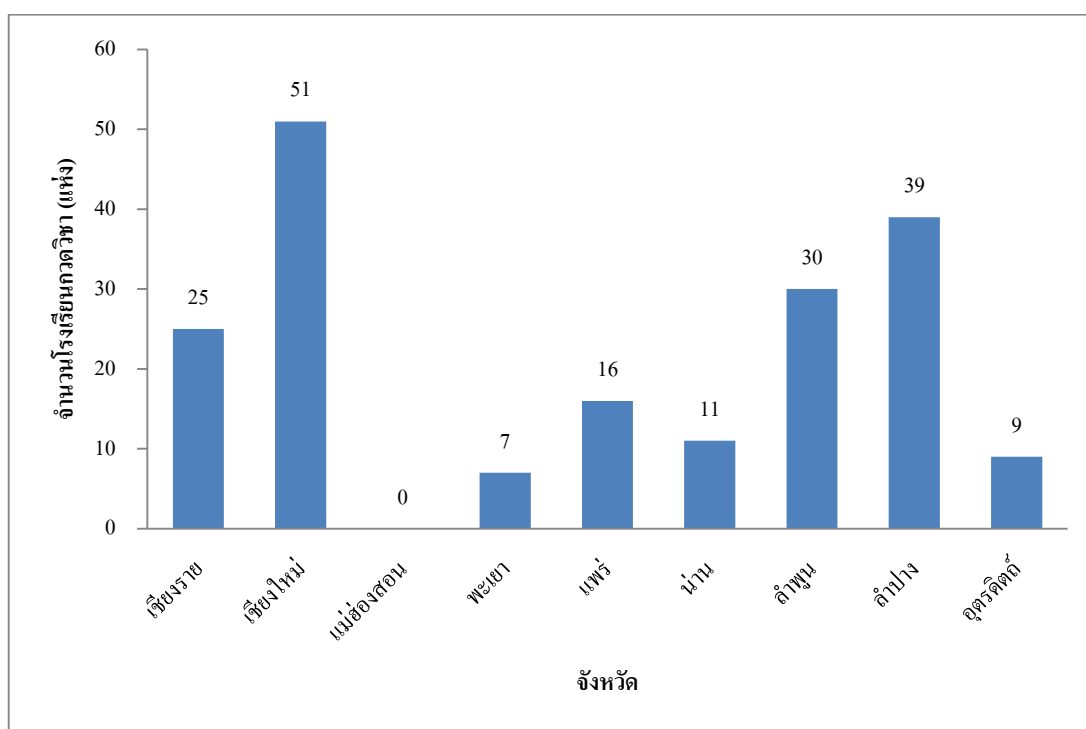

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2555)

ภาพที่ 1 โรงเรียนกวดวิชาที่มีสาขามากที่สุดในประเทศไทย 10 อันดับ

จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2555) พบว่าสำหรับโรงเรียนกวดวิชาในต่างจังหวัดมักกระจุกตัวอยู่ในเขตปริมณฑล จังหวัดขนาดใหญ่ หรือจังหวัดหัวเมืองของภูมิภาค ที่สำคัญคือ จะมีมากที่สุดในแต่ละอำเภอเมืองของแต่ละจังหวัด ซึ่งจังหวัดที่มีโรงเรียนกวดวิชา มากที่สุด คือ ชลบุรี สงขลา นนทบุรี ขอนแก่น เชียงใหม่ ลพบุรี นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา และนครปฐม

จำนวนโรงเรียนกวดวิชาที่อยู่ภายใต้ระบบของกระทรวงศึกษาธิการในภาคเหนือมีทั้งหมด 188 แห่ง (ไม่รวมจังหวัดแม่ฮ่องสอน) และจังหวัดที่มีจำนวนกวดวิชา มากที่สุดในภาคเหนือ คือ จังหวัดเชียงใหม่ 51 แห่งหรือคิดเป็นร้อยละ 27 ของโรงเรียนกวดวิชาที่อยู่ภายใต้ระบบของ กระทรวงศึกษาธิการในภาคเหนือ จังหวัดลำปาง 39 แห่งหรือคิดเป็นร้อยละ 21 ของโรงเรียนกวดวิชา ที่อยู่ภายใต้ระบบของกระทรวงศึกษาธิการในภาคเหนือ จังหวัดลำพูน 30 แห่งหรือคิดเป็นร้อยละ 16 ของโรงเรียนกวดวิชาที่อยู่ภายใต้ระบบของกระทรวงศึกษาธิการในภาคเหนือ ตามลำดับ (ภาพที่ 2)

หมายเหตุ: ไม่พบข้อมูลของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2556)

ภาพที่ 2 จำนวนโรงเรียนกวดวิชาที่อยู่ภายใต้ระบบของกระทรวงศึกษาธิการในภาคเหนือ

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการจำนวนมากสนับสนุนให้บุตรหลานเรียนกวดวิชา ซึ่งการเรียนกวดวิชาในระดับชั้นประถมศึกษา นับว่าได้รับความนิยมและมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นระดับชั้นที่ต้องเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและเพื่อผลการเรียนที่ดีขึ้น ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จะชี้ให้เห็นถึงแนวทางปรับปรุงการดำเนินงาน รวมถึงการบริหารจัดการ โรงเรียนกวดวิชาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียน กวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

2) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตร หลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลทั่วไปกับปัจจัยปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาและปัจจัยด้าน วัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน วิทยาลัยกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

ข้อมูลที่ได้จากผลการศึกษาวิจัยนี้คาดว่าจะได้ประโยชน์ต่อโรงเรียนกวดวิชาเพื่อใช้ในการ จัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างคุ้มค่า และใช้ในการกำหนดนโยบายและพัฒนามาตรฐานของ วิทยาลัยกวดวิชาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามความต้องการของบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกเรียน โรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครอง นักเรียนระดับประถมศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง จำนวน 385 คนในปีการศึกษา 2557 ถึงปีการศึกษา 2558

1.5 นิยามศัพท์

โรงเรียนกวดวิชา หมายถึง โรงเรียนหรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอนเสริมบาง วิชาตามหลักสูตรการเรียนในระดับต่างๆ โดยรับนักเรียนหรือบุคคลทั่วไปที่ต้องการเรียนทบทวน ต้องการเติมความรู้ นอกเหนือจากการเรียนในเวลาปกติ มีการคิดค่าใช้จ่ายในการสอนตามระยะเวลา และหลักสูตรที่กำหนด

นักเรียนชั้นประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีอายุระหว่าง 7-12 ปี
ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ควบคุมดูแลชีวิตคนนั้นๆ ทั้งระบบ ทั้งการกินการอยู่ การศึกษา ผู้ดูแล พฤติกรรมแห่งความดีความชั่วที่จะเกิด ตลอดจนทั้งสารทุกข์สุขดิบต่างๆ

การตัดสินใจ (บุญธรรม จิตต์อนันต์, 2536) หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง จากหลาย ๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณา หรือประเมินอย่างดีแล้วว่า เป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าทั้งจากหนังสือวารสารทางวิชาการ บทความที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต โดยเนื้อหาในบทนี้ประกอบด้วย 1) ทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง 2) เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ทฤษฎีอุปสงค์ ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค และแนวคิดเกี่ยวกับกวดวิชา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ทฤษฎีอุปสงค์ (Demand)

คมสัน สุริยะ (2547) อุปสงค์ หมายถึง ปริมาณสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ ซึ่งจะมีลักษณะพิเศษกว่าความต้องการ (want) ทั่วไป คือ ประกอบด้วยสองสิ่งคือ ความเต็มใจจ่ายซื้อ (willingness to pay) และความสามารถในการจ่าย (ability to pay) หากขาดตัวใดตัวหนึ่งก็จะไม่ถือว่าเป็นอุปสงค์ และเมื่อสินค้าราคาถูกลงผู้บริโภคจะมีความต้องการซื้อเพิ่มมากขึ้น แต่จะลดความต้องการซื้อลงเมื่อราคาสูงขึ้น

ปัจจัยที่มีผลทำให้อุปสงค์เปลี่ยนแปลง (คมสัน สุริยะ, 2547) ได้แก่

1. ราคาสินค้า (Price) การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์เกิดจากการเปลี่ยนแปลงราคาปัจจุบันของสินค้า ซึ่งทำให้ปริมาณความต้องการบริโภคเพิ่มหรือลด กล่าวคือ เมื่อสินค้าราคาถูกลงผู้บริโภคจะมีความต้องการซื้อเพิ่มขึ้น แต่จะลดการซื้อลงเมื่อราคาสูงขึ้น

2. รายได้ (Income) เมื่อรายได้ผู้บริโภคเพิ่มขึ้นทำให้ผู้บริโภคจะเพิ่มการบริโภคสินค้าในปริมาณที่มากขึ้น ดังนั้นจึงเรียกสินค้าที่มีอุปสงค์เพิ่มขึ้นตามระดับรายได้ว่าเป็น สินค้าปรกติ (Normal goods) และในความเป็นจริงแล้วยังมีสินค้าหรือบริการหลายชนิดเช่นกันที่ผู้บริโภคจะมีอุปสงค์ลดลงเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น สินค้ากลุ่มนี้เรียกว่า สินค้าด้อยคุณภาพ (Inferior)

3. ราคาของสินค้าที่เกี่ยวข้อง (Price of Relate Products) เมื่อราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น อุปสงค์ของสินค้าที่เกี่ยวข้องนั้นก็จะเพิ่มขึ้น จะเรียกสินค้านั้นว่าสินค้าทดแทนกัน (Substitutes) หมายถึง สินค้าที่เมื่อมีการบริโภคตัวหนึ่งเพิ่มขึ้นก็จะลดการบริโภคอีกตัวหนึ่งลดลง หรืออุปสงค์ลดลงเมื่อสินค้าที่เกี่ยวข้องเป็นสินค้าประกอบกัน (Complement) หมายถึง สินค้าที่มีการใช้ร่วมกัน เมื่อใช้สินค้าตัวหนึ่งเพิ่มขึ้นหรือลดลง การบริโภคสินค้าอีกตัวก็จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามไปด้วย

4. การคาดคะเนของผู้บริโภค (Consumer's Expectation) พฤติกรรมการซื้อสินค้าและบริการนั้น นอกจากจะขึ้นกับราคาในปัจจุบันแล้ว ยังขึ้นกับราคาที่เราคาดคะเนว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต นอกจากราคาในอนาคตจะมีผลต่ออุปสงค์แล้ว รายได้ในอนาคตยังมีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้ที่คาดว่าตนมีรายได้สูงขึ้นด้วย

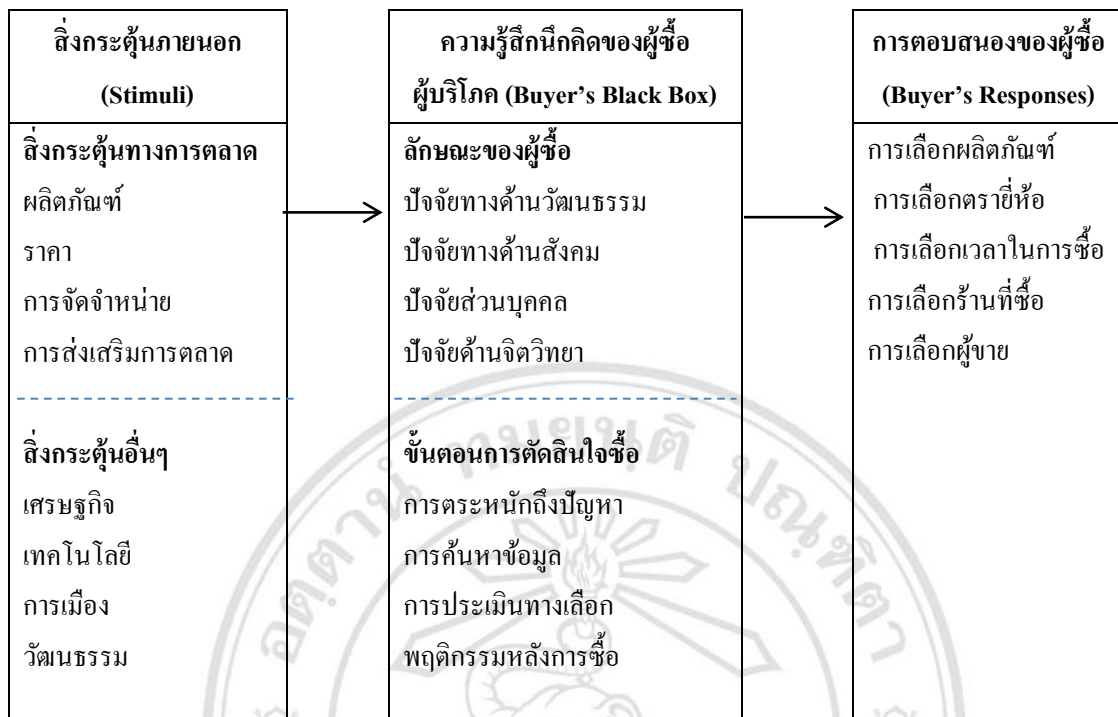
5. รสนิยมและความชอบ (Taste and Preferences) รสนิยมความชอบของผู้บริโภคถูกกำหนดโดยเชื้อชาติและพื้นฐานทางวัฒนธรรม อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการรับข้อมูลหรือความเชื่อใหม่ๆซึ่งอาจจะเกิดจากอิทธิพลของโฆษณา การศึกษาและการเรียนรู้ใหม่ๆ

6. พฤติกรรมแบบเห่อตามกัน (Band wagon effect) ผลกระทบจากเครือข่ายแบบนี้เกิดขึ้นในกรณีที่ผู้บริโภคมีความชอบสินค้านั้นเพิ่มขึ้นเมื่อทราบว่ามีการรวมตัวกันของผู้ซื้อสินค้านั้นไปแล้วเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นสินค้านั้นเป็นที่นิยมมากอุปสงค์ต่อสินค้านั้นยิ่งเพิ่มขึ้น

2.1.2 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค (Buyer behavior)

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคแสดงออกไม่ว่าจะเป็นการเสาะแสวงหา การซื้อ การใช้ การประเมิน หรือ การบริโภคผลิตภัณฑ์บริการซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้อย่างพึงพอใจ เป็นการศึกษาการตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งเงิน เวลา กำลังซื้อเพื่อการบริโภค และการบริการต่างๆ อันประกอบด้วย ซื้ออะไร ทำไม่จึงซื้อ ที่ไหนและบ่อยครั้งแค่ไหน (สืบชาติ อันทะไชย,2550)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ เนื่องจากลูกค้ามีความต้องการ เขาจะต้องตัดสินใจซื้อสินค้า หรือบริการที่ตอบสนองความต้องการของเขาให้เกิดความพึงพอใจ การศึกษาขั้นตอนการตัดสินใจซื้อสินค้าจึงมีความสำคัญต่อนักการตลาด แบบจำลองการตัดสินใจซื้อ นำเสนอกรอบคิดของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ 4 กรอบ รายละเอียดแสดงในภาพที่ 3

ที่มา : Philip Kotler and Gary Armstrong (1990). p.143

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ

ขั้นตอนการตัดสินใจซื้อจะแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการเกิดสิ่งกระตุ้น (Stimuli) ที่ผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภค (Buyer's Black Box) ที่เปรียบเสมือนกล่องดำที่ผู้ผลิต หรือนักการตลาดไม่สามารถคาดคะเนได้เมื่อผู้บริโภครับรู้ต่อสิ่งกระตุ้นและเกิดความต้องการแล้วจึงจะเกิดการซื้อหรือการตอบสนอง (Response) ขึ้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สิ่งกระตุ้นภายนอกของผู้ซื้อ (Stimuli) สิ่งทีกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคอาจเกิดจากแรงกระตุ้นภายในร่างกายของผู้บริโภคเอง เช่น ความหิว ความกระหาย หรืออาจเป็นสิ่งกระตุ้นที่อยู่ภายนอกซึ่งได้แก่สิ่งกระตุ้นทางการตลาดและสิ่งกระตุ้นอื่น ๆ ส่วนมากนักการตลาดจะให้ความสำคัญกับสิ่งกระตุ้นภายนอก โดยพยายามจัดสิ่งกระตุ้นภายนอก โดยเฉพาะสิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้สามารถจูงใจให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าขึ้น

1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimuli) สิ่งกระตุ้นทางการตลาดเป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและจัดให้มีขึ้น เป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ซึ่งประกอบด้วย สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม สะดุดตา สิ่งกระตุ้นด้านราคา เช่น การกำหนดเงื่อนไขการชำระเงินหรือการเสนอส่วนลดที่ดีกว่าคู่แข่ง

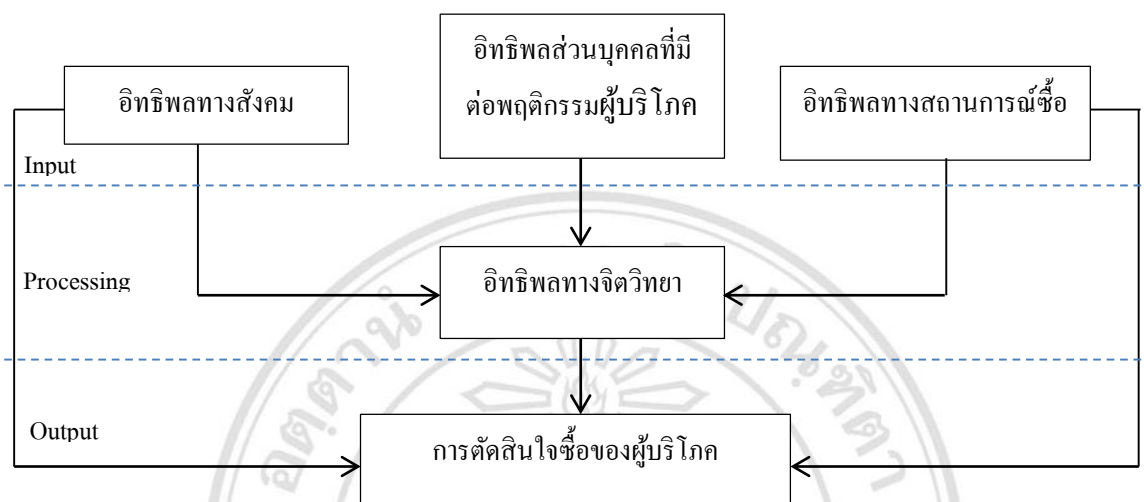
แข่งขัน สิ่งกระตุ้นด้านการจัดช่องทางการจัดจำหน่าย เช่น มีการจัดผลิตภัณฑ์ให้มีจำหน่ายอย่างทั่วถึง และสิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด เช่น การลดแลกแจกแถม การโฆษณาที่สม่ำเสมอ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้หากนักการตลาดสามารถเข้าใจถึงความต้องการของผู้บริโภค และสามารถจัดสิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้เหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มลูกค้าแล้วย่อมจะเป็นเครื่องมือที่สามารถจะกระตุ้นผู้บริโภคให้เกิดความต้องการได้ ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรม การซื้อในที่สุด

1.2. สิ่งกระตุ้นอื่น ๆ (Other Stimuli) สิ่งกระตุ้นอื่น ๆ จะเป็นสิ่งกระตุ้นที่อยู่ภายนอกองค์การและนักการตลาดไม่สามารถควบคุมได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ได้แก่ สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ เช่น ภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภคจะมีผลต่อความต้องการซื้อของผู้บริโภค สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยและรวดเร็ว ทำให้ผู้บริโภคต้องการใช้โทรศัพท์มือถือกันมากขึ้น สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง เช่น กฎหมายเพิ่มหรือลดภาษีสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง จะมีผลต่อความต้องการในสินค้าชนิดนั้น และสิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณีในเทศกาลต่าง ๆ จะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความต้องการสินค้าบางอย่างในเทศกาลนั้นๆ เป็นต้น

2. ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) กล่องดำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ เป็นส่วนที่ได้รับอิทธิพลมาจากลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer Characteristic) ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางจิตวิทยา (ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดต่อไป) และยังได้รับอิทธิพลมาจากกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer Decision Process) ที่ประกอบได้ด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมหลังการซื้อ

3. การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Responses) การตอบสนองของผู้ซื้อ หรือการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ การเลือกผลิตภัณฑ์ (Product Choice) ที่จะมาตอบสนองความต้องการ เช่น เลือกข้าวต้มกุ้งเป็นอาหารเช้าหรือเลือกนมสดเป็นอาหารเช้า การเลือกตราสินค้า (Brand Choice) เช่น หากต้องการคัมนมเป็นอาหารเช้าแล้วจะคัมนมสดตราอะไร การเลือกผู้ขาย (Dealer Choice) การเลือกเวลาในการซื้อ (Purchase Time) การเลือกปริมาณในการซื้อ (Purchase Amount) เป็นต้น

ปีเตอร์ และคณะ (Peter, P.J. and Peter H. Donnelly, Jr. 2004) เสนอแนะกรอบแนวคิดของ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคซึ่งแสดงในภาพที่ 4

ที่มา : Peter, P.J. and Peter H. Donnelly, Jr. 2004

ภาพที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

ภาพรวมของขั้นตอนการตัดสินใจซื้อจากภาพการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคมีปัจจัย 4 ด้านที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ ได้แก่ อิทธิพลทางสังคม อิทธิพลส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมผู้บริโภค อิทธิพลทางสถานการณ์ และ อิทธิพลทางจิตวิทยา องค์ประกอบของกระบวนการประมวลผลข้อมูลประกอบด้วย 3 ส่วน คือ สิ่งที่ป้อนเข้า (Input) การประมวลผล (Processing) และสิ่งป้อนออก (Output)

1. อิทธิพลของสังคมที่มีต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

อิทธิพลของสังคม (Sociological influence) มีต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ปัจจัยเหล่านี้ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว ชั้นของสังคม ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 อิทธิพลส่วนบุคคล การซื้อสินค้าของบุคคลได้รับอิทธิพลจากความคิดเห็น หรือพฤติกรรมของผู้อื่น ซึ่งรวมถึง ผู้นำความคิดเห็น และปากต่อปาก ซึ่งจะกล่าวถึงดังต่อไปนี้

1.1.1 ความคิดเห็นของผู้นำ (Opinion Leadership) บุคคลที่มีอิทธิพลทางสังคมต่อผู้อื่น โดยตรง หรือโดยอ้อม เรียกว่า “ผู้นำความคิดเห็น” ซึ่งมีความสำคัญต่อสินค้าส่วนบุคคลที่แสดงถึงการแสดงออกของตนเอง (Self-expression) ตัวอย่างสินค้า ได้แก่ รถยนต์ เสื้อผ้า สมาชิกสโมสร คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล หรือ โฮมวิดีโอ เป็นต้น

1.1.2 ปากต่อปาก (Word of Mouth) บุคคลที่มีอิทธิพลต่อกันและกันขณะที่เผชิญหน้ากัน เรียกว่า “ปากต่อปาก” ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญ เนื่องจากความซื่อสัตย์ (Trustworthy)

2. อิทธิพลส่วนบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

ปัจจัยครอบครัวต่อพฤติกรรมผู้บริโภคมี 3 ปัจจัย คือ สังคมลูกค้ำ อายุและวงจรครอบครัว และการตัดสินใจของครอบครัว อาชีพ สถานะทางเศรษฐกิจ บุคลิกภาพ และวิถีชีวิต ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สังคมของลูกค้ำ (Customer Socialization) บริบททางสังคมของลูกค้ำในการยอมรับสินค้าใหม่ถือเป็นกุญแจสำคัญของการแพร่กระจายนวัตกรรม สังคมของลูกค้ำเป็นขั้นตอนที่บุคคลแสวงหาความชำนาญ ความรู้ และทัศนคติในฐานะผู้บริโภค เช่น เด็กเรียนรู้การซื้อสินค้าจากการปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ที่ซื้อสินค้า และประสบการณ์จากการใช้สินค้า เป็นต้น

2.2 อายุและวงจรชีวิตครอบครัว (Age and Family-Life Cycle) วงจรครอบครัว เป็นผู้บริโภคที่มีเส้นทางแตกต่างกัน เส้นทางดั้งเดิมสำหรับผู้บริโภคเคลื่อนจากหนุ่มสาวโสด หนุ่มสาวแต่งงานแต่ไม่มีลูก จนกระทั่งถึงผู้สูงอายุ ไม่แต่งงาน กล่าวคือ แต่ละขั้นตอนจะมีความแตกต่างของความต้องการและรายได้กันและเปลี่ยนแปลงไป

2.3 การตัดสินใจซื้อของครอบครัว (Family Decision-Making) รูปแบบของการตัดสินใจซื้อของครัวครอบมี 2 ชนิด คือ 1) สามีนี และภรรยาเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจซื้อ ตัวอย่างสินค้า เช่น รถยนต์ บ้าน เฟอร์นิเจอร์ การพักร้อน เป็นต้น และ 2) สามีนี หรือภรรยาเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจซื้อ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าภรรยาจะมีบทบาทเป็นผู้ตัดสินใจซื้อในร้านโชวห่วย หรือ ซูเปอร์สโตร์ สมาชิกในครอบครัวที่ทำหน้าที่ตัดสินใจซื้อจะมีบทบาท 5 ชนิด คือ บทบาทเก็บรวบรวมข้อมูล บทบาทของการมีอิทธิพล บทบาทของผู้ตัดสินใจซื้อ บทบาทของผู้ซื้อ และ บทบาทของผู้ใช้

2.4 อาชีพ อาชีพของผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อแบบแผนการบริโภค เช่น ผู้ใช้แรงงาน จะซื้อเสื้อผ้าที่ใช้งานได้ เป็นต้น ในขณะที่ ผู้จัดการจะซื้อสูท เป็นต้น นักการตลาดจะกำหนดกลุ่มอาชีพที่สนใจสินค้าของบริษัท

2.5 สถานะทางเศรษฐกิจการออมและทรัพย์สิน หนี้สิน ทัศนคติต่อการออมทรัพย์ของผู้บริโภค

3. อิทธิพลทางจิตวิทยาที่มีต่อพฤติกรรมผู้บริโภค (Psychological Influences on Consumer Behavior)

อิทธิพลทางจิตวิทยาที่มีต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ประกอบด้วยแรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การจูงใจ (Motivation) เป็นแรงขับภายในตัวบุคคลซึ่งบังคับให้เขาต้องปฏิบัติ แรงขับนี้เกิดจากความตึงเครียด (State of tension) ซึ่งเกิดจากความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจึงต่อสู้ (มีหรือไม่มีสติสัมปชัญญะ) เพื่อลดความตึงเครียดซึ่งเขาคาดหวังว่าจะตอบสนองความต้องการให้เกิดความพึงพอใจได้

3.2 ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติ (Attitude) ได้มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคและมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการตลาด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การจัดรูปแบบของทัศนคติ (Attitude Formation) ทัศนคติเป็นการกำหนดพฤติกรรมไว้ล่วงหน้าซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ ต่อวัตถุตามความชอบ หรือไม่ชอบ ทัศนคติจัดรูปแบบตามค่านิยม และความเชื่อของแต่ละบุคคล ค่านิยมแปรผันตามระดับของการกำหนดค่า เช่น ค่านิยมหลักของชาวอเมริกัน คือ ความมั่งคั่งทางวัตถุและมนุษย์ชน และค่านิยมส่วนบุคคล (Personal Value) เป็นการประหยัด และความทะเยอทะยานโดยทั่วไป ค่านิยมส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อความสำคัญของคุณสมบัติของสินค้าความเชื่อก็มีส่วนต่อการจัดรูปแบบของทัศนคติ ความเชื่อ (Belief) เป็นการรับรู้ของบุคคล (A subjective Perception) เกี่ยวกับการปฏิบัติของคุณสมบัติของสินค้า ความเชื่อยึดถือตามพื้นฐานของประสบการณ์ส่วนบุคคล การโฆษณา และการอภิปรายกับผู้อื่น ความเชื่อเกี่ยวกับคุณสมบัติของสินค้า มีความสำคัญ เพราะความเชื่อก่อให้เกิดทัศนคติที่ดี หรือไม่ดีต่อสินค้า

3.2.2 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude Change) นักการตลาดใช้วิธีการ 3 ประการในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้า หรือ ตราสินค้า ซึ่งแสดงรายละเอียดดังข้างล่างนี้ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อเกี่ยวกับคุณสมบัติของสินค้า การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสำคัญของคุณสมบัติของสินค้า เช่น เป๊ปซี่ โคล่าใช้ความสดชื่น (Freshness) เป็นคุณสมบัติอันสำคัญของสินค้าแล้วบริษัท เป๊ปซี่ โคล่า จึงพิมพ์วันหมดอายุของความสดชื่นไว้ที่กระป๋องโค้ก เป็นต้น การเพิ่มคุณสมบัติใหม่ของสินค้าทัศนคติรวมกับความเชื่อก่อให้เกิดเป็นความคาดหวัง (Expectation) ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่ผู้บริโภคคาดหวัง ความคาดหวังของผู้บริโภคส่วนใหญ่จะเป็นประโยชน์ของสินค้า หรือ คุณค่าของสินค้า ซึ่งเขาคาดหวังจากส่วนประสมการตลาด (สินค้า ราคา สถานที่ และการส่งเสริมการตลาด) ผู้บริโภคเกิดความไม่พึงพอใจเมื่อความคาดหวังของเขาไม่ได้รับการตอบสนอง

4. อิทธิพลของสถานการณ์ซื้อ (Situational Influences)

สถานการณ์ซื้อ มีผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อ ซึ่งประกอบด้วย งานการซื้อ (Purchase Task) สิ่งแวดล้อมทางสังคม (Social Surrounding) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Surrounding) อิทธิพลชั่วคราว (Temporal Effects) และสภาวะก่อนการซื้อ (Antecedent State) งานการซื้อเป็นเหตุผลที่ผูกมัดในการซื้อสินค้า ความแตกต่างของการแสวงหาข้อมูลและการประเมินผล

ข้อมูลจะขึ้นอยู่กับวิธีการซื้อคือ เป็นของขวัญ หรือ ซื้อไปใช้เอง สิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นบุคคลอื่นที่อยู่ร่วมกับลูกค้าในขณะที่ซื้อสินค้า สิ่งแวดล้อมทางกายภาพเป็นเสียงเพลงฝาผนัง การพลุกพล่านของร้านค้าปลีก อิทธิพลชั่วคราว เป็นวัน เวลาในการซื้อสินค้า หรือ เวลาที่ใช้ซื้อสินค้า สภาพก่อนการซื้อเป็นอารมณ์ของลูกค้า หรือจำนวนเงินที่มีในขณะที่ซื้อสินค้า

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับกวดวิชา

ความหมายการกวดวิชา

วรรณทร พลภาณุมาศ (2541) ได้ให้ความหมายของการเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนทั้งในโรงเรียนกวดวิชาและสถานที่สอนพิเศษ

เจริญพร แก้วละเอียด (2543) ได้ให้ความหมายของการเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนเนื้อหาวิชาความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากสิ่งที่เรียนมาแล้วในโรงเรียน โดย ดำเนินการสอนโดยโรงเรียนกวดวิชาที่มีจุดมุ่งหมายการเรียนเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อและการทำผลการเรียนให้ดีขึ้น

ชมนา จักรอารี (2544) ได้ให้ความหมายของการเรียนกวดวิชา หมายถึง การเข้าเรียนพิเศษนอกเวลาเรียนตามปกติ โดยผู้สอนอาจเป็นครูอาจารย์ในโรงเรียนหรือจากสถาบันอื่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

ปริญญา แก้วไทรนันท์ (2545) ได้ให้ความหมายของการเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียนปกติ โดยไม่ใช่เป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเรียนเน้นเนื้อหาในบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ผู้เรียนกวดวิชาได้เคยศึกษาไปแล้วจากการเรียนแบบปกติ โดยที่ผู้สอนจะเน้นให้ผู้เข้ารับการกวดวิชาที่มีความสนใจ เข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อหวังว่าผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงทันที หรืออนาคตอันใกล้ต่อผู้เรียนกวดวิชา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งภายในเวลาจำกัด บางครั้งการเรียนกวดวิชามีคำอื่นที่ใช้เรียกกัน เช่น การติว การเรียนพิเศษ การเรียนเสริม เป็นต้น

พงศ์วัลย์ ทวีวงศ์ (หม่อมหลวง,2545) ได้ให้ความหมายของการเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียน สิ่งที่ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณเองยังขาดหรือยังไม่พร้อม เพื่อให้ตนได้เรียนทันผู้อื่นหรือเรียนมากกว่าผู้อื่น

สุเพ็ญพร ญวนทอง (2547) ได้กล่าวว่า การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนเสริมบางวิชา โดยเรียนนอกเวลาปกติของนักเรียน ลักษณะการเรียนจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนจดจำ หรือเข้าใจเทคนิคต่างๆในบทเรียน และการสอนเพื่อประโยชน์ในการสอบแข่งขันในระดับที่สูงขึ้นไป

ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการเรียนกวดวิชาได้คือ การเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนตามปกติในชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นครูอาจารย์ในโรงเรียนหรือจากสถาบัน กวดวิชา และเป็นผู้ที่มีความรู้ระดับที่สามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการ สอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อ การทำผลการเรียนให้ดีขึ้นหรือการเรียนเพื่อเพิ่มความรู้หรือความสนใจ ให้กับตัวผู้เรียนเอง เป็นต้น

ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา

ปัจจุบันมีโรงเรียนกวดวิชาเกิดขึ้นจำนวนมากเพื่อรองรับต่อความต้องการของผู้เรียนที่ หลากหลาย ทำให้โรงเรียนกวดวิชากลายเป็นธุรกิจมากขึ้น ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2545) ได้กล่าวว่า ใน อดีตโรงเรียนกวดวิชาจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกวดวิชาบางวิชาตามหลักสูตรวิชาสามัญของ กระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนเป็นโรงเรียนลักษณะการศึกษาพิเศษ จำแนกได้เป็น 3 ประเภท (สุดารัตน์ ศิริเมืองและน้ำฝน กัลญา, 2550) ดังนี้

1. ประเภทเรียนลัด โรงเรียนประเภทนี้ ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อสมัครสอบเทียบความรู้ เช่น สอบเทียบ ทำให้ผู้เรียนสามารถประหยัดเวลาประหยัดเงินได้มาก เพราะใช้เวลาเรียนน้อยและเสีย ค่าใช้จ่ายน้อย

2. ประเภทเฉพาะกาล โรงเรียนประเภทนี้ คือ โรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะเวลาหรือเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเปิดเรียนภาคฤดูร้อน เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่มีโอกาสเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้ หรือผู้เรียนใน โรงเรียนที่มีมาตรฐานไม่ดี เรียนเพิ่มเติมให้มี โอกาสที่จะสอบแข่งขันเรียนต่อใน ระดับสูงต่อไป

3. ประเภทกวดวิชาตลอดปี โรงเรียนประเภทนี้เปิดสอนตามหลักสูตรศึกษาธิการ แต่เปิด โอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในบางวิชาที่ตนเรียนอ่อนหรือไม่เข้าใจ เพื่อจะเป็นพื้นฐานการเรียน ในโรงเรียนสามัญ และเพื่อเป็นการสะสมความรู้ที่จะ ใช้สอบแข่งขันเรียนต่อสถาบันชั้นสูงเมื่อเรียน จบชั้นสูงสุดภายในโรงเรียนสามัญปกติ

จำแนกตามสายของตลาดกวดวิชา แบ่งเป็น 3 ช่วงชั้น โดยในแต่ละช่วงชั้นจะมีครูผู้สอนใน แต่ละวิชาดังนี้

1. ช่วงประถมศึกษาเป็นการกวดวิชาเพื่อการสอบแข่งขันเพื่อให้ได้เข้าเรียนต่อในระดับ มัธยมศึกษาตามโรงเรียนที่มีชื่อเสียง โดยเน้นหนักในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 มีการสอน รวมทั้งหมด 5 วิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา

2. ช่วงมัธยมต้น การสอนในระดับนี้อาจจัดเป็นคอร์ส สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ หรืออาจเพิ่มวิชาสังคมศึกษา และภาษาไทย ด้วย

3. ช่วงมัธยมปลายเป็นการเรียนที่ได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะถือเป็นช่วงชีวิตที่สำคัญในการที่จะก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย และมีผลต่ออาชีพการงานในอนาคตได้ การสอนมักมีการแยกเป็นรายวิชา คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา ภาษาอังกฤษ และอาชีวศึกษาภาษาฝรั่งเศส ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์กายภาพ-ชีวภาพ และพื้นฐานความถนัดเฉพาะทางเข้ามาด้วย เช่น ด้านวิศวกรรมสถาปัตยกรรม เพื่อมุ่งเน้นการสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยตรง

ลักษณะการเรียนกวดวิชา

การเรียนกวดวิชามีลักษณะแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน จึงมีผู้จำแนกไว้เป็น 8 กลุ่ม (ไพฑูริย์ สีนลรัตน์, 2545) ดังนี้

1. การเรียนซ่อม (Remedial Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูผู้สอนให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนไม่ทันผู้อื่น เพราะเหตุผลต่างๆ เช่น มีความสามารถไม่เพียงพอ มีเวลาไม่เพียงพอ หรือเพราะการขาดเรียน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถเรียนได้ทันคนอื่นหรือเรียนให้ผ่านวัตถุประสงค์ขั้นต่ำในโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้กำหนดได้ เช่น ให้ผ่านวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ เป็นต้น หรืออาจกล่าวได้ว่าการเรียนซ่อมนั้น คือ การเรียน “ กวดวิชา ” ให้สามารถมีความรู้ความสามารถ “ ทัน ” ผู้อื่นที่มีความรู้ความสามารถมากกว่าเปรียบเทียบการ “ รั้งกวด ” หรือ “ ไล่กวด ” ผู้อื่นที่อยู่ข้างหน้าให้ทันนั่นเอง

2. การเรียนเสริม (Extra Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนได้เก่งกว่าผู้อื่น เพราะเหตุผลต่างๆ เช่น มีเวลาเรียนมากกว่า มีสติปัญญาดีกว่า หรือเพราะรู้เรื่องเหล่านั้นดีแล้ว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นมีสิ่งอื่นได้เรียนรู้มากขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาผู้อื่นหรือเพื่อให้ผู้เรียนนั้น “ เรียนกวด ” ผู้อื่นที่อยู่ในระดับสูงกว่าตนเองขณะนั้น เช่น นักเรียนชั้น ม.4 “ เรียนกวดวิชา ” เพื่อสอบเทียบ ม.6 และนักเรียนชั้น ม.6 “ เรียนกวดวิชา ” เพื่อให้มีความรู้มากพอที่จะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

3. การเรียนปรับสภาพ (Adapted Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการ หรือความพร้อมไม่เพียงพอที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นได้ จึงต้องมีการเรียนเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้ เช่น นักเรียนก่อนไปเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่รับจากโครงการพิเศษต้องเรียนปรับสภาพภาษาอังกฤษก่อนเปิดเรียนภาคต้นก่อนที่จะไปเรียนร่วมกับนิสิตนักศึกษาทั่วไป เป็นต้น

4. การเรียนแก้ไข (Corrective Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อแก้ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้องในสิ่งที่ผู้เรียนรู้นั้นคลาดเคลื่อน หรือไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เช่น นักเรียนแก้ไขภาษาอังกฤษ เพราะว่าออก

เสี่ยงบางเสี่ยง ไม่ถูกต้องมานานแล้ว หรือเรียนแก้ไขวิชาคณิตศาสตร์เพราะว่าแนววิธีบางอย่างเกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร ของหลักสูตรใหม่และเก่าแตกต่าง เป็นต้น การเรียนรู้ประเภทนี้มักเป็นการเรียนสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้วแต่ยังไม่ถูกต้อง จึงต้องมาเรียนเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องขึ้น

5. การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด (Accelerated Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่ฉลาด เพื่อให้เรียนฉลาดยิ่งขึ้นเรียนรู้เนื้อหามากขึ้น และเรียนได้ในชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งการเรียนประเภทนี้จุดหมายหลักได้แก่ การเรียนเพื่อเรียนลัด เช่น เรียนเร่ง (รัด) เพื่อสอบเทียบ ม.3 และ ม.6 เป็นต้น

6. การเรียนเฉพาะ (Specified Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการหรือความสนใจเฉพาะบุคคลของผู้เรียน เช่น การเรียนเฉพาะวิชาดนตรีไทย การเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย และการเรียนเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

7. การเรียนพิเศษ (Special Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนนอกชั้นเรียน หรือนอกหลักสูตร เช่น นักเรียน ม. 5 เรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศวันอาทิตย์ หรือเรียนพิเศษอิเล็กทรอนิกส์ในวันหยุด เป็นต้นผู้สอนวิชาต่างๆนี้มักนิยมเรียกว่า ครูพิเศษ หรือครูสอนพิเศษ เป็นต้น

8. การเรียนตัว (Tutorial Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูหรือเพื่อนร่วมชั้น (Peers or Classmates) หรือเพื่อนรุ่นพี่ (Senior Students) จัดให้แก่ผู้เรียนสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งเป็นคราว มักนิยมจัดทำกันเป็นกลุ่มเล็กๆ หรือเป็นการส่วนตัว เช่น นิสิตชั้นปีที่ 1 เรียนตัวกับนิสิตชั้นปีที่ 4 หรือ นิสิตชั้นปีที่ 2 ติววิชาต่างๆกันเองก่อนสอบ เป็นต้น

รูปแบบการสอนกวดวิชา

ศุภรัตน์ ศิริเมืองและน้ำฝน กัลญา (2550) ได้อธิบายว่า รูปแบบการสอน โดยทั่วไปสามารถกำหนดโดยพิจารณาจากผู้สอน ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ผู้สอนคนเดียว (One Man Show) การสอนลักษณะผู้สอนคนเดียว มีอาจารย์ที่สอนโดดเด่นอยู่คนเดียวในหนึ่งวิชาและในหนึ่งสถาบันนั้นๆ เช่น เคมีอาจารย์อุ ภาษาไทยอาจารย์ลิลลี่ ซึ่งปัจจุบันธุรกิจกวดวิชาสามารถเริ่มต้นด้วยผู้สอนเพียง 1 คน แล้วอาจเพิ่มจำนวนหรือนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วย

2. ผู้สอนเป็นคณะ การสอนลักษณะผู้สอนเป็นคณะ โดยแยกเป็นรายวิชาและระดับชั้น เช่น สถาบันกวดวิชาแม็ค, PEP, ANS ซึ่งข้อดีของการกวดวิชาแบบนี้ อาจารย์ผู้สอนไม่ต้องเหนื่อยคน

เดียวเหมือนแบบแรก นอกจากนี้ต้องสามารถเข้าใจคนได้ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก การเป็นโรงเรียนใหญ่ๆ ได้ต้องควบคุมคนและเข้าใจคนสอนได้ ต้องแบ่งสัปดาห์ส่วนให้คนสอนได้ดี โดยรูปแบบการสอนทั้ง 2

วิธีการสอน

วิธีการสอนของแต่ละสถาบันกวดวิชาที่แตกต่างกัน ย่อมหมายถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่แตกต่างกันด้วย ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายประเภท (สุदारัตน์ สิริเมืองและน้ำฝน กัลญา, 2550) จึงได้จำแนกวิธีการสอนออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. สอนสด การสอนสดเป็นการสอนที่มีอาจารย์สอนสดภายในห้องเรียน
2. สอนผ่านสื่อ การสอนผ่านสื่อ เป็นการสอนที่ใช้สื่อผสม โดยอัคริวิดิโอการสอนของอาจารย์ไว้ จากนั้นเมื่อถึงเวลา ก็นำเทปนั้นมาเปิดสอนนักเรียนในห้อง โดยมีเจ้าหน้าที่ 1 คนคอยควบคุมดูแลและให้ความสะดวกแก่ผู้เรียน

ลักษณะการสอน

สราวุธ กิตติวรภัทร (จิตติมา อัจฉริยกุล, 2544) กล่าวว่า กลยุทธ์การสอนกวดวิชาให้ได้แนวทางในการสอน ปัจจุบันสามารถแบ่งลักษณะการสอนได้เป็น 4 แนวทาง ดังนี้

1. เน้นความเข้าใจ การให้ความรู้อย่างเป็นลำดับจากง่ายไปสู่ยาก แจกแจงรูปแบบเนื้อหาความรู้ให้เด่นชัด ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
2. เน้นการแก้ออกข้อสอบ เนื้อหาและแบบฝึกหัดที่สอนตรงกับแนวข้อสอบเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับแนวข้อสอบหรือบางครั้งถึงกับกล่าวว่าเอกสารประกอบการสอนตรงกับแนวข้อสอบมากกว่าครึ่ง
3. เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตร จนเกิดสิ่งที่นักเรียนยุคปัจจุบันเรียกว่า “สูตรลัด” ซึ่งช่วยลดเวลาในการทำโจทย์ แต่ต้องจำสูตรเหล่านั้นไปในห้องสอบ อาจารย์กลุ่มนี้จะเน้นทำทุกอย่างเป็นสูตรไว้หมด เพื่อให้ นักเรียนสะดวกในการนำไปใช้และเป็นการจัดรูปแบบปัญหาไปในตัว
4. เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลก ด้วยการให้ความรู้ที่ไม่มีในหลักสูตรทั่วไปแต่สามารถแก้ปัญหาได้เร็วกว่า ซึ่งนักเรียนในยุคปัจจุบันเรียกว่า “เทคนิค” ซึ่งหมายถึง การทำโจทย์ด้วยวิธีใหม่ที่ง่ายและสั้นกว่าเดิม

เหตุผลในการเรียนกวดวิชา

ผู้เรียนโดยส่วนใหญ่ที่เรียนกวดวิชาย่อมต้องการความรู้เพิ่มเติมเป็นหลัก แต่ความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนนั้น มีความคาดหวังและความมุ่งหวังจากการเรียนกวดวิชา สามารถสรุปได้ดังนี้ (สุदारัตน์ สิริเมืองและน้ำฝน กัลญา, 2550)

1. ต้องการในสิ่งที่ไม่มีในโรงเรียนเหตุผลที่สำคัญของการเรียนที่โรงเรียน คือ การเรียนไม่ทันเท่ากับเพื่อนในชั้นเรียนเนื่องจากเด็กในโรงเรียนทั่วไปจะมีห้องละ 40-50 คน อาจารย์ต้องสอนในเวลาจำกัด เด็กที่หัวไวย่อมสามารถรับความรู้ในเนื้อหาวิชาได้มาก แต่มีเด็กอีกกลุ่มที่ตามไม่ทันเพราะคิดช้ากว่า ทำให้ติดค้างและเกิดความสับสนในเนื้อหาวิชาที่เรียนในเวลานั้น เมื่อเด็กเรียนไปเรื่อยๆ จะทำให้ยิ่งเพิ่มความสับสนให้มากขึ้น ดังนั้นนักเรียนบางคนจึงมาเรียนโรงเรียนกวดวิชาเพื่อเติมเต็มเนื้อหาวิชาในสิ่งที่นักเรียนยังขาดอยู่

2. การสอนเทคนิคในการทำข้อสอบในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ข้อสอบที่นำมาออกนั้นเป็นเนื้อหาที่ลึกลงไปกว่าความรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้เนื้อหาที่เรียนในโรงเรียนไม่เพียงพอที่จะพิชิตข้อสอบคัดเลือกได้ ดังนั้นนักเรียนจึงต้องการไปเรียนกวดวิชาเพื่อเพิ่มเนื้อหาเกินหลักสูตร เพื่อให้ตัวเองมีความรู้เหนือกว่าคนอื่น นอกจากนี้ (สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2530) ได้อธิบายถึงเหตุผลของการกวดวิชา ดังนี้

2.1 เหตุผลทางวิชาการ

2.1.1 ต้องการแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด หรือทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น หรือเพื่อนร่วมรุ่น

2.1.2 ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนแล้วในหลักสูตรซึ่งตนได้เรียนรู้แล้ว เพื่อให้ตนมีความรู้ความสามารถมากขึ้น

2.1.3 ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเรียนถัดไปเรียนชั้นหรือหลักสูตรที่สูงกว่าได้

2.1.4 ต้องการทบทวน ตรวจสอบ หรือให้แน่ใจในเนื้อหาต่างๆที่ตนเรียนหรือรู้อยู่ เพื่อให้แม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนระดับที่ตนเรียนอยู่ในปัจจุบัน หรือระดับที่สูงกว่าหรือในตำแหน่งหน้าที่ต่างๆที่ตนต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุ

2.1.5 ต้องการเรียนปูพื้นฐานความรู้บางอย่างที่มีการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น เพื่อให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้

2.2 เหตุผลทางด้านสติปัญญาและจิตวิทยา

2.2.1 สติปัญญาของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้เรียนรู้ได้มากน้อยต่างกันในเวลาเท่าๆกัน

2.2.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ เจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน จึงเรียนมากน้อยต่างกัน สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

2.3 เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน

2.3.1 จุดประสงค์ในการเรียนตั้งไว้สูงมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนได้ ประสพผลสำเร็จ จุดประสงค์ในการเรียนการสอนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากเท่าที่ควร เช่น ไม่มีหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และนักเรียนที่เรียนเก่ง แต่มุ่งสนองความต้องการแต่เฉพาะนักเรียนที่มีความรู้ระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนอ่อนและนักเรียนเก่ง มีปัญหาในการเรียน

2.3.2 หลักสูตรไม่ได้คำนึงความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของผู้เรียนที่แตกต่างกันมากเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียนหรือเข้าใจความแตกต่างเหล่านี้

2.3.3 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนในแต่ละชั้น และในทีละระดับมีมากมายเกินไป และแยกย่อยมากเกินไป จนทำให้ผู้สอนและผู้เรียนไม่สามารถจะทำได้สำเร็จทุกอย่างในเวลาจำกัด

2.3.4 หลักสูตรการสอนไม่สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผลของสถานศึกษาที่ผู้เรียนต้องการจะทำการศึกษาต่อไป ดังนั้น นักเรียนจึงต้องขวนขวายหาที่เรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางที่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเคยออกในปีที่ผ่านมา

2.3.5 หลักสูตรกำหนดให้โรงเรียนสอนในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือเป็นไปได้น้อยมากในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และให้มีการเรียนซ่อมในกรณีที่นักเรียนไม่อาจบรรลุสิ่งที่สอนได้ ดังนั้นถ้านักเรียนประสงค์จะเรียนต่อในระดับสูงกว่า เช่น ในระดับมหาวิทยาลัย จึงต้องพึ่งการเรียนกวดวิชาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2.4 เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม

2.4.1 สังคมปัจจุบันมีการแข่งขันสูงมาก รวมทั้งการแข่งขันทางด้านการศึกษาด้วย เพราะ โรงเรียนและสถานศึกษารวมทั้งตำแหน่งหน้าที่การงานมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว จึงทำให้บุคคลเหล่านี้ต้องพยายามขวนขวายหาความรู้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อแข่งขันกับผู้อื่น ผลที่ตามมาอย่างหนึ่งคือ การเรียนกวดวิชา

2.4.2 สังคมมีค่านิยมยกย่องคนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเรียนเก่ง ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของพี่น้องและวงศ์ตระกูล จึงทำให้ทุกคนพยายามเรียนให้ได้มากที่สุดและสูงที่สุด

2.4.3 สังคมยังคงมีความห่อความป็นนักเรียนนอกอยู่ แม้ว่าการศึกษาวิทยาการต่างๆ บางสาขาจะเรียนจากในประเทศหรือต่างประเทศก็ไม่แตกต่างกัน แต่ยังคงมีนักเรียนจำนวนมากต้องการจะไปรับการศึกษาในต่างประเทศ จึงต้องมีการกวดวิชากันมากเพื่อให้สอบชิงทุนให้ได้

2.4.4 จากการถูก “ลัทธิต่ออย่าง” บังคับให้จำยอมต้องกวดวิชา ซึ่งลัทธิต่ออย่างนี้อาจเกิดจากที่ผู้ปกครองชักจูง ชี้นำ เกลี้ยกล่อมหรือข่มขู่ให้นักเรียนกลัวว่า การที่ไม่ได้เรียนกวดวิชานั้นเป็นปมด้อยของเด็ก จะทำให้เด็กเรียนแข่งขันหรือสอบแข่งขันสู้ผู้อื่นไม่ได้ เพราะว่ามีคนอื่น ๆ เรียนกัน ทำให้นักเรียนจำต้องเรียนกวดวิชาด้วยเพื่อตามใจผู้ปกครอง

ลักษณะการเรียนกวดวิชาที่ได้ผลดี

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530) ได้อธิบายถึงลักษณะการเรียนกวดวิชาที่ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายของผู้เรียน ต้องไม่คาดหวังสูงเกินไป ผู้เรียนต้องรู้จักตนเอง รู้จักประมาณความสามารถของตน และพยายามขึ้นเรื่อยๆ ก็อาจสมหวังในสิ่งที่มุ่งหวัง

2. ลักษณะการเรียนกวดวิชาเป็นปัจจัยสำคัญ ผู้เรียนต้องรู้ว่าตนเองต้องการเรียนกวดวิชาแบบใด เช่น การเรียนซ่อมหรือเรียนเสริม หรือเรียนปรับสภาพ เป็นต้น เพื่อให้รู้แน่ชัดว่าตนต้องเรียนอะไร จะได้เรียนได้ถูกต้อง การไม่รู้ว่าตนกำลังเรียนเพื่ออะไรจะทำให้ทิศทางการเรียนไม่แน่นอน ซึ่งมีผลเสียต่อการเรียนได้มาก เพราะทำให้การเรียนไร้จุดมุ่งหมายที่แน่นอน

3. ลักษณะการสอนของครูหรืออาจารย์กวดวิชา การสอนของครูเป็นกระบวนการที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับอุปกรณ์การเรียน การสอนรวมทั้งสื่อการสอนต่างๆ ตามสภาพความสัมพันธ์ที่นิยมเรียนกันทั่วไปว่า “Tyler Loop” (ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และหลักสูตร) ดังนั้น การสอนของครูจึงมีความสำคัญมากที่สุดสำหรับการสอน เพราะว่าการสอนแบบนี้แตกต่างจากการสอนประจำในห้องเรียนมาก กล่าวคือ ผู้สอนต้องให้ความสำคัญในเรื่องความแตกต่างของบุคคล เอาใจใส่ ให้ความรักและความห่วงใยเป็นรายบุคคล เพราะบุคคลเหล่านี้บางคนเป็นผู้มีปัญหาทั้งทางวิชาการและจิตใจ ถ้าผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่ใช้ในห้องเรียนมาสอนกวดวิชาผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนคือ รู้เท่าเดิมหรือไม่รู้เท่าเดิมนั่นเอง

4. ขนาดของกลุ่มผู้เรียน จำนวนผู้เรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนการสอนปกติทั่วไปตามหลักสูตรต่างๆ กล่าวคือ ในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนมากกว่า 30 คนขึ้นไปทำให้กลุ่มผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก การให้ความสนใจของครูไม่ทั่วถึง สำหรับการเรียนการสอนกวดวิชาที่เช่นเดียวกัน ถ้ากลุ่มมีขนาดใหญ่มากเท่าใด โอกาสที่เรียนได้ประสบผลสำเร็จยิ่งมีน้อยมากเท่านั้น แม้ว่าการสอนจะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างใดมาช่วยสอนก็ตาม เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดีโอ เครื่องขยายเสียง หรือแม้แต่เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ และห้องปฏิบัติการ เพราะว่าการวัดกรรมทางการเรียนการสอนเหล่านี้ขาดความรักความอบอุ่น และ

ความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งเฉพาะครูและอาจารย์เท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นจึงจะใช้อุปกรณ์เหล่านี้มาใช้แทนครูและอาจารย์ไม่ได้เสมอไป

5. อุปกรณ์และตำราเรียน แม้ว่าอุปกรณ์และตำราที่ใช้ในการเรียนกวดวิชาจะไม่สำคัญเท่ากับครูผู้สอน แต่มีความจำเป็นต้องใช้ใช้อยู่มาก ซึ่งผู้สอนต้องจัดทำขึ้นใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการกวดวิชาในแต่ละแบบ เช่น การสอนซ่อม ตำราเรียนจะต้องทำให้ง่ายกว่าและละเอียดกว่าตำราเรียนปกติ แต่ถ้าเป็นการสอนเสริม ตำราเรียนต้องมีความยากง่ายไม่น้อยกว่าตำราเรียนปกติ และต้องมีรายละเอียดเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น หรือถ้าเป็นตำราเรียนเพื่อสอนเร่งจะต้องมีเนื้อหาของหลักสูตรที่สูงกว่าปกติ ถ้าหากการเรียนกวดวิชายังใช้ตำราเดิมที่ผู้เรียนใช้เป็นประจำในห้องเรียน และครูนำมาสอนอีก ผลที่ได้รับจะเกิดขึ้นได้น้อยมาก ส่วนอุปกรณ์การสอนต่างๆ นั้นมีความจำเป็นมากที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ อุปกรณ์ควรเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และแตกต่างจากที่เคยใช้ในห้องเรียนปกติ โดยเฉพาะการเรียนในชั้นเรียนขนาดใหญ่ และเป็นการเรียนซ่อม เพราะธรรมชาติของผู้เรียนส่วนมากจะเป็นผู้เรียนอ่อน การนำอุปกรณ์การสอนที่เคยใช้มาใช้อีกครั้งจะไม่ทำให้เกิดผลดีเท่าที่ควร เพราะอุปกรณ์สำหรับผู้เรียนนี้ ใช้เพื่อเร้าหรือกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจอยู่เสมอ

6. ความตั้งใจของผู้เรียนและผู้สอน เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ถ้าผู้เรียนเรียนพิเศษเพราะความจำใจบางอย่าง เช่น ผู้ปกครองบังคับ เรียนตามแฟชั่นของเพื่อนทำให้ความตั้งใจและความสนใจในการเรียนมีไม่มาก หรือมีสมาธิในการเรียนที่น้อยลง ทำให้การเรียนไม่ได้ผลดีในส่วนของครูและอาจารย์บางท่านสอนพิเศษเพราะความจำใจบางอย่าง เช่น สอนเพราะสภาพเศรษฐกิจบังคับ หรือได้รับการร้องขอจากผู้เรียนหรือผู้ปกครอง เป็นต้น บางครั้งมีความตั้งใจและสนใจทำการสอนจริง แต่ที่ต้องสอนหลายชั่วโมงยอมทำให้ความตั้งใจและความสนใจจริงที่จะทำการสอนลดหย่อนลง สิ่งต่างๆ ดังกล่าวนี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนกวดวิชาด้วยอย่างมาก

7. สภาพการแข่งขันทางโอกาส ปริมาณและความเข้มข้นของการกวดวิชามีความเกี่ยวข้องกับการแข่งขันของ โอกาสทางการศึกษาที่มุ่งหวังหรือตำแหน่งงานที่ต้องการบรรจุโดยสภาพการแข่งขันในปัจจุบันมีสูงมาก เช่น ตำแหน่งงานมีน้อย โรงเรียนดีๆ มีน้อย มหาวิทยาลัยเปิด โดยเฉพาะของรัฐมีน้อย และทุนการศึกษาต่อในต่างประเทศมีจำกัดมาก โอกาสสำเร็จยังคงมีน้อยเท่าเดิม ดังนั้นหากการเรียนกวดวิชามีการแข่งขันกันทางโอกาสมาก ความสำเร็จอันเป็นผลจากการเรียนกวดวิชาก็น้อย หากการแข่งขันมีน้อย โอกาสความสำเร็จยิ่งมีมากขึ้นด้วยสรุปได้ว่าการเรียนกวดวิชาให้ได้ผลดีนั้น มีปัจจัยสำคัญต่างๆ ทั้งตัวผู้เรียน ครูหรืออาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์และตำราเรียน และปัจจัยอื่นๆ โดยเริ่มจากตัวผู้เรียนเองต้องมีการตั้งเป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน ไม่คาดหวังสูงเกินไป ต้องรู้ว่าควรเลือก

เรียนกวดวิชาแบบใดที่เหมาะสม ครูหรืออาจารย์ผู้สอนต้องรู้จักใช้วิธีการสอนที่แตกต่างจากการสอนที่โรงเรียน และต้องเหมาะสมกับการสอนกวดวิชาแต่ละประเภท อีกทั้งต้องให้ความสำคัญต่อความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน จำนวนผู้เรียนในการเรียนกวดวิชาก็เป็นปัจจัยสำคัญเช่นเดียวกัน โดยจำนวนผู้เรียนควรมีจำนวนที่เหมาะสม ไม่ใหญ่จนเกินกว่าความดูแลของครูหรืออาจารย์ผู้สอนที่จะควบคุมได้อย่างทั่วถึง และปัจจัยเกี่ยวกับอุปกรณ์และตำราเรียนควรแตกต่างจากการเรียนการสอนที่โรงเรียน ควรจัดทำขึ้นใหม่เพื่อให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ของการกวดวิชาแต่ละแบบ และการนำอุปกรณ์ที่แปลกใหม่มาใช้ขึ้น เพื่อใช้เร้าหรือกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจอยู่เสมอ นอกจากนี้ปัจจัยต่างๆเหล่านี้ ความตั้งใจและความสนใจของผู้เรียนและผู้สอนอย่างจริงจังรวมทั้งโอกาสการแข่งขัน ย่อมเป็นปัจจัยเสริมอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนกวดวิชาให้ได้ผลดีด้วย

2.2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

พัชรินทร์ พิริยะสงวนพงศ์ (2547) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบสอบถามเลือกตอบและมาตราส่วนค่า (Rating scale) โดยวิธี Likert ส่วนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended) สถิติและวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบไคสแควร์ ได้ผลวิจัยคือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีรายได้เฉลี่ย 20,000 – 40,000 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านโรงเรียนโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ที่ผู้ปกครองเลือกจะมีชื่อเสียงในด้านของอาจารย์ผู้สอน มีคณาคนที่สะดวก (ร้อยละ 77.9) อัตราค่าใช้จ่ายจะสูงกว่า 4,000 บาท (ร้อยละ 42.9) โดยการสอนแบบเชื่อมโยงในเนื้อหาแต่ละวิชา (ร้อยละ 41.6) ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของผู้ปกครอง (ร้อยละ 51.1) เพื่อเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปัจจัยภายในที่มีความสัมพันธ์ในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุดคือระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รองลงมาคือรายได้ของผู้ปกครอง ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความสัมพันธ์ในการตัดสินใจมากที่สุดคือ เพื่อให้บุตรหลานเตรียมตัวสอบเข้าเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชา และเพื่อให้บุตรหลานมีผลการเรียนที่ดี

รศ.ดร.นันทิยา ด้วงจันทร์ (2549) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาและเปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาล เชียงราย โดยศึกษาจาก เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา โดยการใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจำนวน 346 ชุดวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การทดสอบที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลเชียงราย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงอายุ 31 -40 ปี ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนบุตรหลานที่เลี้ยงดู 2 คน ส่วนใหญ่บุตรหลานเคยเรียน โรงเรียนกวดวิชา โดยที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านบุคลากรมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านผลิตภัณฑ์ และต่ำสุดคือ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านการเปรียบเทียบความแตกต่างในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองแตกต่างกันในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่ายด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการของผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน ในภาพรวมพบว่าไม่มีข้อคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละด้านที่มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ได้แก่ ด้านลักษณะทางกายภาพ การเปรียบเทียบของผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.01 ได้แก่ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการ และด้านที่มีความเห็นต่างกันแบบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ลักษณะทางกายภาพและบุคลากร มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ได้แก่ ด้านการจัดจำหน่ายและกระบวนการส่วนด้านความคิดเห็นด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

ปอญพญ. ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน และความพึงพอใจในการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน และสร้างรูปแบบการเรียนรู้จัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบนจำนวน 5 แห่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้จัดการ โรงเรียนกวดวิชาภาคเหนือตอนบน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 5 คน ผู้ปกครองของนักเรียน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจำนวน 15 คน และนักเรียนที่มาเรียนกวดวิชา โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจำนวน 327 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาและบรรยายเชิงพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน พบว่าผู้จัดการโรงเรียนกวดวิชามีปัญหาด้านการจัดการโรงเรียนกวดวิชาในเรื่อง

การใช้สื่อการสอนที่ขาดประสิทธิภาพในการใช้งานอย่างถูกต้อง สภาพความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ของ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจต่อการจัดการโรงเรียนกวดวิชาในเกือบทุกด้านยกเว้นปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนพิเศษที่เพิ่มมากขึ้น ส่วนนักเรียนพบว่ามีความพึงพอใจในด้านบุคลากรคือ อาจารย์ผู้สอนมีชื่อเสียงและน่าเชื่อถือ และด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือมีสถิติของผู้เรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมาก การสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ได้รูปแบบการสอน 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์โดยอาจารย์ที่มีชื่อเสียงที่เป็นที่ยอมรับและการสอนผ่านคอมพิวเตอร์เป็นการเรียนรายบุคคลเป็นรูปแบบที่มีการบันทึกการสอนแก่ผู้เรียนจำนวนมากโดยอาจารย์ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ

ฉัตรชัย พานิชการ (2554) ศึกษาระดับการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ในการเลือกผู้ขาย เปรียบเทียบระดับการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนบุตร ช่วงชั้นระดับการศึกษาของบุตรหลาน และโรงเรียนที่บุตรหลานศึกษาอยู่ และเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา จำแนกตามปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านสถานที่ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยการใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีอายุ 4 – 12 ปี และกำลังศึกษาในระดับอนุบาลถึงประถมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีขนาดตัวอย่าง 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มโดยความบังเอิญ จากนั้นมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลวิจัยพบว่าในภาพรวมการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรีในด้านการเลือกผู้ขายอยู่ในระดับมาก ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และช่วงชั้นของบุตรหลานที่ต่างกัน มีผลต่อระดับการตัดสินใจที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในด้านการเลือกผู้ขายที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผู้ปกครองที่มีความเห็นต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบริการในส่วนของช่วงวันที่บุตรหลานเรียน และชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ ที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประภาวัลย์ ขวนไชยะกุล (2556) ศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยมีขั้นตอนการศึกษาวิจัยคือ จัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้วัดคือ แบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกข้อมูลการสนทนากลุ่มเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา และการศึกษาความคิดเห็น

เกี่ยวกับสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร 12 คน ผู้สอน 48 คน ผู้เรียน 240 คนและผู้ปกครอง จำนวน 60 คน ดำเนินการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ปีการศึกษา 2554 จำนวน 12 โรงเรียน จากผู้ให้ข้อมูล 4 ภูมิภาคๆละ 3 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้วิธีคำนวณค่าความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามมีความสอดคล้องกัน ซึ่งมีความเห็นในระดับมากทั้งสองด้านคือ ด้านบริบทของโรงเรียนกวดวิชา และสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา โดยด้านบริบทของโรงเรียนกวดวิชาผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนกวดวิชาในระดับที่มากที่สุดคือ สถานที่ใกล้เคียง รองลงมา ทำเลที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทาง และสภาพสังคม ความเจริญด้านเทคโนโลยี มีร้านอาหารเครื่องดื่มบริการแก่ผู้เรียนมีสถานที่รถจอดสะดวกสบาย และเศรษฐกิจของชุมชน ค่านิยมของผู้ปกครอง ตามลำดับและด้านสภาพภายในโรงเรียนกวดวิชา ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมากทุกประเด็นคือ ทรัพยากรการบริหาร กระบวนการจัดการ และผลลัพธ์ การศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทยโดยรวมพบว่าความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามสอดคล้องกันซึ่งมีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือผลกระทบด้านการศึกษา ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยาตามลำดับ

เสาวนีย์ พรหมโลก (2556) ศึกษาแรงจูงใจและพฤติกรรมในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียน ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อแรงจูงใจพฤติกรรมในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ปกครองของนักเรียน ระดับประถมศึกษา เขตรังสิต-องครักษ์ คลอง 1-7 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 390 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยคือ ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ มีอายุ 31-40 ปี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน ประมาณ 10,001-20,000 บาท ระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด ส่วนใหญ่มีบุตร 2 คน ระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนกวดวิชา 6-7 กิโลเมตร แรงจูงใจของผู้ปกครองมากที่สุด คือ สิ่งล่อใจ ด้านความต้องการ ด้านความปรารถนา ตามลำดับ ส่วนแรงจูงใจด้านทัศนคติ เป็นปัจจัยที่ผู้ปกครองนักเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มี อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และระยะทางจากบ้าน ถึงโรงเรียน แตกต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจในการ

ตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้กับบุตรหลานแตกต่างกัน ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และปัจจัยทางภูมิศาสตร์มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้กับบุตรหลาน

อมรรัตน์ เสียมทอง (2556) ศึกษาปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา และสถานภาพ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการ ได้แก่ โฆษณาประชาสัมพันธ์ การสนับสนุน การส่งเสริม (Promotion) และกระบวนการขายกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ภาพลักษณ์ (Brand Image) ความภักดี (Brand Loyalty) และความเชื่อถือ ความไว้วางใจ (Trust) กับการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 400 คน โดยใช้เครื่องมือการวิจัยคือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติเชิงพรรณนาเพื่อหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ทาค่า t-test, F-test (One Way Anova) และ Multiple Regression Analysis ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ระดับรายได้ต่อเดือน 15,001 - 25,000 บาท สถานภาพโสดระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยเพศและระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่แตกต่างกัน ส่วนด้านภาพลักษณ์ (Brand Image) และความเชื่อถือ ความไว้วางใจ (Trust) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

พรสุดา คุณมั่ง (2557) ศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของลักษณะทางประชากรศาสตร์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก ปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าทางสถิติเบื้องต้นซึ่งได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T-test , F-test ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่นัยสำคัญ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ชั้น ม.6 ศาสนาพุทธ สังกัดโรงเรียนรัฐบาล แผนวิทย์-คณิต ผลการเรียน 2.50-2.99 ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 30,001-40,000 บาท ปัจจัยภายใน แบ่งออกเป็น 1. ด้านเนื้อหาและหลักสูตร ได้แก่ การมีหลักสูตรหลากหลายแบบให้เลือกเรียน 2. ด้านผู้สอน/รูปแบบการสอน ได้แก่ ผู้มีบุคลิกภาพและความมั่นใจ 3. ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ได้แก่ การลดราคาค่าเรียนสำหรับสมาชิก การแจกอุปกรณ์การเรียน การแจกของแถมต่างๆ และ 4. ด้านสถานที่ทำการสอน ได้แก่ ความปลอดภัยของสถานที่เรียน ปัจจัยภายนอก ด้านค่านิยม ได้แก่ การตามใจตัวเอง (เลือกเรียนเอง) และปัจจัยอื่นๆ คือ ด้านภาพลักษณ์ ได้แก่ มีนักเรียนที่เรียนประสบผลสำเร็จและด้านการตัดสินใจท่านจะเลือกกวศวิชากับสถาบันที่มีผู้สอนเป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชานั้นๆ และจะเลือกกวศวิชากับสถาบันที่เรียนแล้วสามารถนำไปใช้ในการทำข้อสอบได้จริง แสดงระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สกล ผลิกระโทก (2557) ศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนกวศวิชาและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันกวศวิชา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าไคสแควร์จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษา อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัฐบาล มีระดับเกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00-3.49 ผู้ปกครอง มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพผู้ปกครองเป็นพนักงานในบริษัทเอกชน ระดับรายได้นักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน อยู่ที่มากกว่า 4,000 บาท ด้านพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกสถาบัน กวศวิชา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนกวศวิชาคณิตศาสตร์ โดยเลือกหลักสูตรทบทวนเนื้อหาบทเรียนและปูพื้นฐานให้แน่น มีเหตุผลในการเรียนกวศวิชา เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น โดยมีเพื่อนเป็นแหล่งข้อมูลในการตัดสินใจเลือกสถาบันกวศวิชา ส่วนผู้ปกครองเป็นผู้ริเริ่มการเรียนกวศวิชา และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันกวศวิชา โดยท้ายที่สุดตนเองเป็นผู้ตัดสินใจขั้นสุดท้าย มีค่าใช้จ่ายในการเรียนกวศวิชาต่อครั้งมากกว่า 7,001 บาท มีจำนวนชั่วโมงเรียนประมาณ 5 - 8 ชั่วโมง/สัปดาห์ ช่วงเวลาในการเรียนอยู่ในช่วงวันเสาร์และวันอาทิตย์ สำหรับช่องทางในการสมัครเรียนคือ สมัคร ณ สาขา หรือศูนย์ใกล้บ้าน

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกสถาบันกวศวิชา พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับมากใน 6 ปัจจัย คือ ด้านบุคลากร ผู้ให้บริการ ด้านการสร้างและนำเสนอภาพลักษณ์ทางกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทาง การจัดหาหน้าย ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านราคา ส่วนปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด มีความสำคัญในระดับปานกลาง จากการศึกษาความสัมพันธ์และทดสอบสมมุติฐานระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันกวศวิชา พบว่าปัจจัย

ด้านผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น ประเภทโรงเรียนที่ก่าลังศึกษา เกรดเฉลี่ย ระดับการศึกษา ผู้ปกครอง อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน ปัจจัยด้านราคามีความสัมพันธ์กับเพศ ระดับชั้น และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน ปัจจัยด้านช่องทางจัจจาหน่าย มีความสัมพันธ์กับเพศ ระดับชั้น อาชีพบิดา และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดมีความสัมพันธ์กับระดับชั้น และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือนปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการมีความสัมพันธ์กับเพศ ระดับชั้น ประเภทโรงเรียนที่ก่าลังศึกษา เกรดเฉลี่ย อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน ปัจจัยด้านบุคลากร ผู้ให้บริการมีความสัมพันธ์กับระดับชั้น เกรดเฉลี่ย อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน และปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอภาพลักษณ์ทางกายภาพมีความสัมพันธ์กับ เพศ เกรดเฉลี่ย ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพบิดา และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2 สรุปบทบาทวาระกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษา (ปีศึกษา)	ศึกษาเกี่ยวกับ	สถิติที่ใช้	ผลการศึกษา
พัชรินทร์ พิริยะสงวนพงศ์ (2547)	<ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 - ศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนกวดวิชา ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน - การทดสอบไคสแควร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 20,000 – 40,000 บาท - ปัจจัยทางด้าน โรงเรียน โรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ ผู้ปกครองเลือกจะมีชื่อเสียงในด้านของอาจารย์ผู้สอน มีคณาจารย์ที่สะดวก มีการ โดยการสอนแบบเชื่อมโยงในเนื้อหาแต่ละวิชา - ปัจจัยด้าน วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของผู้ปกครองเพื่อเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 - ปัจจัยภายในที่มีความสัมพันธ์ในการตัดสินใจส่งบุตรเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา มากที่สุดคือระดับการศึกษาของผู้ปกครองรองลงมาคือรายได้ของผู้ปกครอง - ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความสัมพันธ์ในการตัดสินใจมากที่สุดคือ เพื่อให้บุตรหลานเตรียมตัวสอบเข้าเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และรองลงมา คือ เพื่อให้บุตรหลานมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

ตารางที่ 2 สรุปบททวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ศึกษา (ปีศึกษา)	ศึกษาเกี่ยวกับ	สถิติที่ใช้	ผลการศึกษา
ธิษานันท์ ดวงจันทร์(2549)	-ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาและ เปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ปกครองของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลเชียงราย โดย ศึกษาจาก เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา	- ค่าเฉลี่ย - ค่าความถี่ - ค่าร้อยละ - ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน - วิเคราะห์ความ แปรปรวน	- ปัจจัยส่วนบุคคลผู้ปกครองอายุ 31 -40 ปี ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท มี การศึกษาระดับปริญญาตรี - ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านบุคลากรมากที่สุด - ด้านการเปรียบเทียบความแตกต่างในการเลือกโรงเรียนกวด วิชา ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่ายด้าน การส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทาง กายภาพ
ป้องพล ปัญญาวิสุทธิกุล(2552)	ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการ โรงเรียนกวดวิชา ในจังหวัดภาคเหนือตอนบน และความพึงพอใจในการ บริหารจัดการ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน และสร้างรูปแบบการเรียนรู้จัดการ โรงเรียน กวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบนจำนวน 5 แห่ง	- ค่าความถี่ - ค่าร้อยละ - ค่าเฉลี่ยและ - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- ผู้จัดการ โรงเรียนกวดวิชามีปัญหาด้านการจัดการ โรงเรียน กวดวิชาในเรื่องการใช้สื่อการสอนที่ขาดประสิทธิภาพ - ผู้ปกครองส่วนใหญ่พึงพอใจต่อการจัดการ โรงเรียนกวดวิชา ในเกือบทุกด้านยกเว้นปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน พิเศษที่เพิ่มมากขึ้น - นักเรียนพบว่ามีความพึงพอใจในด้านบุคลากรคือ อาจารย์ ผู้สอนมีชื่อเสียงและน่าเชื่อถือ และด้านภาพลักษณ์

ตารางที่ 2 สรุปบททวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ศึกษา (ปีศึกษา)	ศึกษาเกี่ยวกับ	สถิติที่ใช้	ผลการศึกษา
ฉัตรชัย พานิชการ (2554)	ระดับการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ในการเลือกผู้ขาย เปรียบเทียบระดับการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	- ค่าเฉลี่ยเลขคณิต - ความถี่ - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน - การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว	- การตัดสินใจด้านการเลือกผู้ขายอยู่ในระดับมาก ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และช่วงชั้นของบุตรหลานที่ต่างกัน มีผลต่อระดับการตัดสินใจที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาในด้านการเลือกผู้ขายที่แตกต่างกัน - ผู้ปกครองที่มีความเห็นต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ในส่วนของช่วงวันที่บุตรหลานเรียน และชั่วโมงเรียน
ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล (2556)	ศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย	- ค่าความถี่ - ค่าร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลมีความสอดคล้องกัน ซึ่งมีความเห็นในระดับมากทั้งสองด้านคือ ด้านบริบทของโรงเรียนกวดวิชา และสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา - ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทยโดยรวมพบว่าความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันซึ่งมีความเห็นอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือ 1.ผลกระทบด้านการศึกษา 2.ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ 3.ผลกระทบด้านสังคม 4.ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยาตามลำดับ

ตารางที่ 2 สรุปบททวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ศึกษา (ปีศึกษา)	ศึกษาเกี่ยวกับ	สถิติที่ใช้	ผลการศึกษา
เสาวนีย์ พรหมโลก (2556)	- ศึกษาแรงจูงใจและพฤติกรรมในการเลือกโรงเรียน กวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียน - ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อ แรงจูงใจพฤติกรรมในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของ ผู้ปกครองนักเรียน	- สถิติร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน - ค่า t-test - วิเคราะห์ความ แปรปรวนทางเดียว	- ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ มีอายุ 31-40 ปี อาชีพพนักงาน บริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน ประมาณ 10,001-20,000 บาท ระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด ส่วนใหญ่มีบุตร 2 คน ระยะทางจากบ้านถึง โรงเรียนกวดวิชา 6-7 กิโลเมตร - แรงจูงใจของผู้ปกครองมากที่สุด คือ สิ่งล่อใจ ด้านความ ต้องการ ด้านความปรารถนา
อมรรัตน์ เสียมทอง (2556)	ศึกษาปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษใน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา และสถานภาพ ที่ ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอน ภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	- ความถี่ - ค่าร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน - ค่า t-test - ค่า F-test (One Way Anova) - Multiple Regression Analysis	- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ระดับรายได้ต่อเดือน 15,001 - 25,000 บาท สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี - ส่วนด้านภาพลักษณ์ (Brand Image) และความเชื่อถือ ความไว้วางใจ (Trust) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ เลือกใช้บริการ

ตารางที่ 2 สรุปบททวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ศึกษา (ปีศึกษา)	ศึกษาเกี่ยวกับ	สถิติที่ใช้	ผลการศึกษา
เสาวนีย์ พรหมโลก (2556)	- ศึกษาแรงจูงใจและพฤติกรรมในการเลือกโรงเรียน กวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียน - ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อ แรงจูงใจพฤติกรรมในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของ ผู้ปกครองนักเรียน	- สถิติร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน - ค่า t-test - วิเคราะห์ความ แปรปรวนทางเดียว	- ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ มีอายุ 31-40 ปี อาชีพพนักงาน บริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน ประมาณ 10,001-20,000 บาท ระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด ส่วนใหญ่มีบุตร 2 คน ระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนกวดวิชา 6-7 กิโลเมตร - แรงจูงใจของผู้ปกครองมากที่สุด คือ สิ่งล่อใจ ด้านความ ต้องการ ด้านความปรารถนา
อมรรัตน์ เสียมทอง (2556)	ศึกษาปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษใน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา และสถานภาพ ที่ ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอน ภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	- ความถี่ - ค่าร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน - ค่า t-test - ค่า F-test (One Way Anova) - Multiple Regression Analysis	- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ระดับรายได้ต่อเดือน 15,001 - 25,000 บาท สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี - ส่วนด้านภาพลักษณ์ (Brand Image) และความเชื่อถือ ความไว้วางใจ (Trust) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ เลือกใช้บริการ

ตารางที่ 2 สรุปบททวนวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ศึกษา (ปีศึกษา)	ศึกษาเกี่ยวกับ	สถิติที่ใช้	ผลการศึกษา
พรสุดา คุณมั่ง (2557)	ศึกษารั้ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของลักษณะทางประชากรศาสตร์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก ปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าความถี่ - ค่าร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน - ค่า - T-test - F-test - ค่าความแปรปรวนทางเดียว 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ชั้น ม.6 ศาสนาพุทธ สังกัด โรงเรียนรัฐบาล แผนวิทย์-คณิต ผลการเรียน 2.50-2.99 ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ครอบคลุมเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 30,001-40,000 บาท - ปัจจัยภายใน แบ่งออกเป็น <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านเนื้อหาและหลักสูตร 2. ด้านผู้สอน/รูปแบบการสอน 3. ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ 4. ด้านสถานที่ทำการสอน - ปัจจัยอื่นๆ คือ ด้านภาพลักษณ์

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาหลายงาน ในบางงานวิจัยก็มีการศึกษาไว้นานแล้ว ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปสภาพสังคม เศรษฐกิจ การแข่งขันทางการเรียนในชั้นเรียนการแข่งขันด้านการเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีชื่อเสียงได้การเปลี่ยนแปลงไป อาจจะส่งผลทำให้ทำให้ปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไป และกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยก็แตกต่างไปจากงานวิจัยที่ผ่านมา โดยกลุ่มตัวอย่างจะใช้ผู้ปกครองที่นำบุตรหลานไปเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เท่านั้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลาน เข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีระเบียบวิธีวิจัยเพื่อบรรลุ วัตถุประสงค์คือ แผนการดำเนินการและวิธีการวิจัย

3.1 แผนดำเนินการ และวิธีการวิจัย

3.1.1 กรอบแนวคิด

จากภาพที่ 5 ปัจจัยด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง ปัจจัยด้าน โรงเรียน กวดวิชาและปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ ผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา มีรายละเอียดดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

1. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง แบ่งออกเป็นต่ำกว่าอนุปริญญา อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและสูงกว่าปริญญาตรี
2. อาชีพของผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ
3. อายุผู้ปกครอง แบ่งเป็นช่วงอายุ คือ 21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปีและ 61-70 ปี
4. รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน แบ่งช่วงเงินเดือน คือ ต่ำกว่า15,000 บาท 15,000 – 25,000 บาท 25,001 – 35,000 บาท 35,001- 45,000 บาท สูงกว่า 45,000 บาท

ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชา

1. ความมีชื่อเสียงของ โรงเรียนกวดวิชา พิจารณาจาก โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก โรงเรียนได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง
2. ด้านบุคลากรที่สอน โรงเรียนกวดวิชา พิจารณาจาก ครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ครูผู้สอนจบตามวิชาเอกที่สอน ครูผู้สอนมีเทคนิควิธีที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

3. ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา พิจารณาจากมีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน การกำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าเล่าเรียน เช่น เป็นรายเดือน เป็นรายเทอมหรือรายหลักสูตร การแจ้งกำหนดการจ่ายค่าเล่าเรียนชัดเจน

4. ด้านการจัดการเรียนการสอน พิจารณาออกเป็น 3 ด้าน

4.1 รูปแบบของการสอนกวดวิชา

4.1.1 การสอนแบบผู้สอนคนเดียว โดยจะมีครูผู้สอนอยู่คนเดียวในหนึ่งวิชาและในสถาบันนั้น

4.1.2 ผู้สอนเป็นคณะ โดยจะมีครูผู้สอนเป็นคณะแยกสอนเป็นรายวิชาและตามระดับชั้น

4.2 วิธีการสอน

4.2.1 สอนสด การสอนสดเป็นการสอนที่มีอาจารย์สอนสดภายในห้องเรียน

4.2.2. สอนผ่านสื่อ การสอนผ่านสื่อ เป็นการสอนที่ใช้สื่อผสมเป็นการใช้สื่อวิดีโอในการช่วยสอน

4.3. ลักษณะการสอน

แนวทางในการสอน ปัจจุบันสามารถแบ่งลักษณะการสอนได้เป็น 4 แนวทาง ดังนี้

4.3.1 เน้นความเข้าใจ ลำดับความรู้จากง่ายไปสู่ยากเนื้อหาความรู้ให้เด่นชัด ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

4.3.2 เน้นการแก้งข้อสอบ เนื้อหาและแบบฝึกหัด

4.3.3 เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรหรือ เรียกว่า “สูตรลัด” เพื่อให้นักเรียนสะดวกในการนำไปใช้

4.3.4 เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค ” ซึ่งหมายถึง การทำโจทย์ด้วยวิธีใหม่ที่ง่ายและสั้นกว่าเดิม

5. ด้านการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งอาคารสถานที่ สถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในแหล่งชุมชน ทางเข้า-ออกโรงเรียนสะดวกสบาย มีบริเวณที่จอดรถสะดวกสบายไปมาสะดวก ความใกล้ ไกลของโรงเรียนกับบ้าน

6. ด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลงประกาศต่างๆ

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา

1. ลักษณะการเรียนของผู้เรียน จะพิจารณาออกเป็น การเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่ทัน การเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น การเรียนปรับสภาพเป็นเรียนเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น การเรียนแก้ไขความรู้ความเข้าใจ การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด การเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน การเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร การเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว

2. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3. การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ

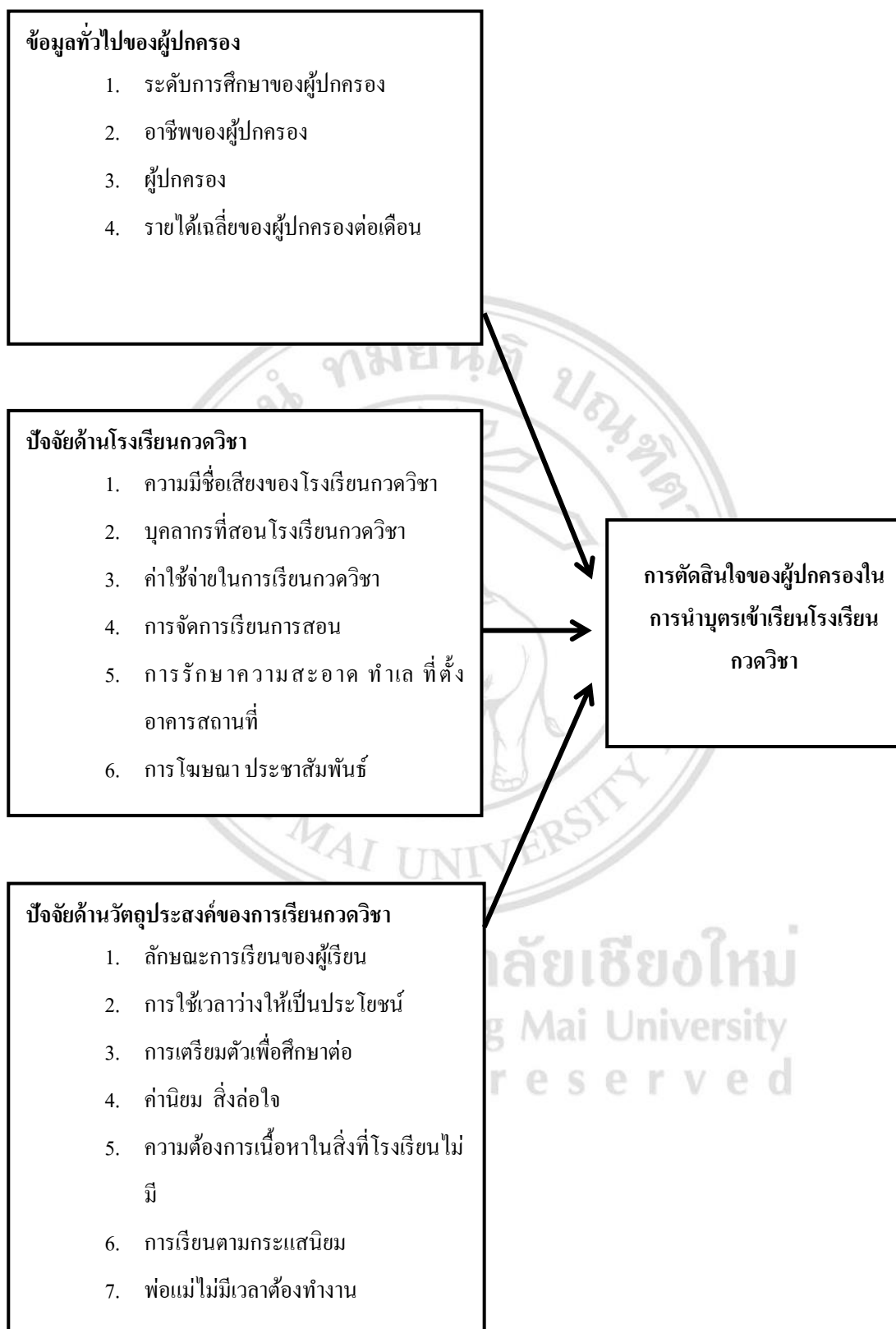
4. ค่านิยม สิ่งล่อใจ

5. ต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี

6. การเรียนตามกระแสนิยม จะพิจารณาจาก ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวศวิชาจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวศวิชานั้น

7. พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษหรือเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาเนื่องจากผู้ปกครองคิดว่าลูกจะได้ประโยชน์และตัวเองสามารถทำงานได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 5 กรอบแนวคิด

3.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีบุตรหลานกำลังเรียนกวดวิชาในระดับชั้นประถมศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงจะใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ W.G.cochran (อ้างใน ชีรวุฒิ เอกะกุล,2543) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385คน โดยการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ต้องการ
 P แทน สัดส่วนของประชากรที่จะสุ่ม (ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ 0.5)
 Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้
 Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ระดับ 0.05)
 e แทน ค่าของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ (ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ 0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05^2} \\ &= 385 \end{aligned}$$

ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน

3.1.3 เครื่องมือและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้จะใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบสอบถามจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกเรียน โรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

3.1.4 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการใช้แบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับประถมศึกษา จำนวน 385 ชุด โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียน กวดวิชาในระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

3.1.5 วิธีการศึกษา การรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา

1) วิธีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกเรียน โรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียน ระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และบทความทางวิชาการ แนวคิดทฤษฎีวารสาร และสิ่งพิมพ์ ต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียน โรงเรียนกวดวิชาให้กับบุตร ของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษา และรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นกรอบแนวความคิดในการสร้าง แบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3. ทดสอบแบบสอบถาม (Pretest) และปรับแก้ไข

2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือเก็บข้อมูลจากผู้ปกครองของนักเรียนที่นำบุตร หลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในการตอบแบบสอบถาม

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้ศึกษา ที่โรงเรียนกวดวิชาต่างๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้เวลาประมาณ 3 สัปดาห์

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์มาจัดเรียงข้อมูล แยกข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3) วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแปลงค่าแล้วทำการบันทึกในตารางบันทึกข้อมูล

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ไปวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการ วิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ ได้แก่

2.1 หาค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติพรรณนา หรือสถิติภาคบรรยาย (Descriptive) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากการสำรวจซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทาง

เศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านโรงเรียนกวดวิชา และปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย

3.2 สถิติอนุมาน หรือสถิติอ้างอิง (Inferential statistics) เป็นการสรุปข้อเท็จจริงของข้อมูลทั้งหมดในลักษณะประมาณค่า (Estimation) และการทดสอบสมมุติฐาน (Testing hypotheses) ประกอบด้วย

3.2.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวอย่างประชากรที่อ้างอิงไปยังประชากร ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลในรูปของความถี่ เพื่อสรุปว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยการให้ สถิติไคสแควร์ (Chi – square: χ^2) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลด้านต่างๆ เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา กับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา โดยใช้สูตร การทดสอบด้วยวิธีไคสแควร์

สูตร
$$\chi^2 = \frac{\sum(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ

χ^2 แทน ค่าไคสแควร์

O แทน ค่าความถี่ที่ได้มาจริง

E แทน ความถี่ที่ได้มาตามทฤษฎีหรือที่ความหวัง

การวัดระดับตัวแปร

แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยวิธีของ Likert (เชดสคัลด์ โฆวาสินธ์, 2540) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตัดสินใจของผู้ปกครองที่บอกถึงระดับความคิดเห็นที่มีอิทธิพลกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาและปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับชั้นประถมศึกษา ดังนี้

5 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับมาก

3 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับน้อย

1 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับน้อยที่สุดหรือไม่มีผล

โดยกำหนดตัวแปรตามปัจจัยต่างๆ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

1. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
2. อาชีพของผู้ปกครอง
3. อายุผู้ปกครอง
4. รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน

ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา

1. ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา
2. บุคลากรที่สอนโรงเรียนกวดวิชา
3. ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา
4. การจัดการเรียนการสอน
5. การรักษาความสะอาด
6. ทำเลที่ตั้ง อาคารสถานที่
7. การโฆษณา ประชาสัมพันธ์

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา

1. ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ
4. ค่านิยม สิ่งล่อใจ การห่อตาม
5. ต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี
6. การเรียนตามกระแสนิยม
7. พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์ระดับทัศนคติ โดยหาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อเพื่อใช้เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้ โดยใช้เกณฑ์ประเมินคะแนนเฉลี่ยเทียบเคียงตามวิธีของ Likert ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในบทที่ 4 นี้เป็นการแสดงถึงผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยจะได้ผลการศึกษาประกอบไปด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา 3) ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครอง 4) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชา

4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55.80) รองลงมาคือ เพศชาย (ร้อยละ 44.20) จะมีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 58.44) และอายุระหว่าง 41-50 (ร้อยละ 21.82) โดยมีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนคือเป็นมารดา (ร้อยละ 48.83) บิดา (ร้อยละ 39.74) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 57.92) ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 15.58) มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 35.06) พนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 21.56) และมีรายได้ต่อเดือน 15,000 – 25,000 บาท (ร้อยละ 35.58) และ 15,000 – 25,000 บาท (ร้อยละ 24.68) แสดงในตาราง 3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 3 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	170	44.16
	หญิง	215	55.84
อายุ	21-30 ปี	38	9.87
	31-40 ปี	225	58.44
	41-50 ปี	84	21.82
	51-60 ปี	33	8.57
	61-70 ปี	5	1.30
ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน	บิดา	153	39.74
	มารดา	188	48.82
	อื่นๆ	44	11.43
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าอนุปริญญา	49	12.73
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	53	13.77
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	223	57.92
	สูงกว่าปริญญาตรี	60	15.58
อาชีพ/งานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	135	35.06
	พนักงานบริษัทเอกชน	83	21.56
	เจ้าของหรือผู้ประกอบการ	73	18.96
	ส่วนตัว	71	18.44
	ค้าขาย	23	5.97
	อื่นๆ		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า15,000 บาท	54	14.03
	15,000 – 25,000 บาท	137	35.58
	15,000 – 25,000 บาท	95	24.68
	35,001- 45,000 บาท	59	15.32
	สูงกว่า 45,000บาท	40	10.39

4.2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา

โดยแบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาและด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา

4.2.1 ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา

จากตารางที่ 4 ปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 โดยปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ โรงเรียนได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย 4.10 และรองลงมาคือ โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีค่าเฉลี่ย 4.09

ตารางที่ 4 ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านของความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา

ปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก	140 ¹ (36.36)	145 (37.66)	96 (24.94)	4 (1.04)	0 (0.00)	4.09	0.805	มาก
โรงเรียนได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง	131 (34.03)	167 (43.38)	80 (20.78)	7 (1.82)	0 (0.00)	4.10	0.783	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						4.10	0.794	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 5 ปัจจัยด้านบุคลากรที่สอน โรงเรียนกวควิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวควิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 โดยปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ครูผู้สอนมีเทคนิควิธีที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมาคือ ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.97

ตารางที่ 5 ปัจจัยด้านโรงเรียนกวควิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านบุคลากรที่สอนโรงเรียนกวควิชา

ปัจจัยด้านบุคลากรที่สอนโรงเรียนกวควิชา	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก	92 ¹ (23.90)	177 (45.97)	106 (27.53)	10 (2.60)	0 (0.00)	3.91	0.782	มาก
ครูผู้สอนจบตามวิชาเอกที่สอน	97 (25.19)	155 (40.26)	120 (31.17)	10 (2.60)	3 (0.78)	3.86	0.849	มาก
ครูผู้สอนมีเทคนิควิธีที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ	124 (32.21)	156 (40.52)	91 (23.64)	11 (2.86)	3 (0.78)	4.01	0.863	มาก
ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน	111 (28.83)	164 (42.60)	98 (25.45)	12 (3.12)	0 (0.00)	3.97	0.818	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.94	0.828	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 6 ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน ที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96

ตารางที่ 6 ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน	99 ¹ (25.71)	184 (47.79)	90 (23.38)	10 (3.60)	2 (0.52)	3.96	0.801	มาก
เฉลี่ยรวม						3.96	0.801	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 7 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากรูปแบบของการสอนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 โดยปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การสอนแบบผู้สอนคนเดียว มีค่าเฉลี่ย 4.16 และรองลงมาคือ ผู้สอนเป็นคณะมีค่าเฉลี่ย 3.43

ตารางที่ 7 ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากรูปแบบของการสอนกวดวิชา

ปัจจัยด้านรูปแบบของ การสอนกวดวิชา	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การสอนแบบผู้สอน คนเดียว	158 ¹ (41.04)	138 (35.84)	82 (21.30)	7 (1.82)	0 (0.00)	4.16	0.820	มาก
การสอนแบบผู้สอน เป็นคณะ	36 (9.35)	128 (33.25)	186 (48.31)	35 (9.09)	0 (0.00)	3.43	0.784	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.80	0.802	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 8 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากวิธีการสอนของกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 โดยปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การสอนสอนสด มีค่าเฉลี่ย 3.89 และรองลงมา คือ สอนผ่านสื่อ มีค่าเฉลี่ย 3.06

ตารางที่ 8 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากวิธีการสอนของกวดวิชา

ปัจจัยด้านวิธีการสอนกวดวิชา	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การสอนสด	86 ¹ (22.34)	179 (46.49)	110 (28.57)	10 (2.60)	0 (0.00)	3.89	0.776	มาก
การสอนผ่านสื่อ	28 (7.27)	84 (21.82)	171 (44.42)	87 (22.60)	15 (3.90)	3.06	0.943	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.48	0.860	ปานกลาง

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 9 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากลักษณะการสอนของกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 โดยปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ เน้นความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 4.60 รองลงมาคือ เน้นการแก้งข้อสอบ มีค่าเฉลี่ย 4.20

ตารางที่ 9 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากลักษณะการสอนของกวดวิชา

ปัจจัยด้านลักษณะการ สอนกวดวิชา	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
เน้นความเข้าใจ	261 ¹ (67.79)	93 (24.16)	31 (8.05)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.60	0.635	มากที่สุด
เน้นการแก้งข้อสอบ	165 (42.86)	137 (35.58)	78 (20.26)	5 (1.30)	0 (0.00)	4.20	0.784	มาก
เน้นสรุปปัญหาทุก รูปแบบเป็นสูตรลัด	136 (35.32)	135 (35.06)	103 (26.75)	11 (3.86)	0 (0.00)	4.03	0.858	มาก
เน้นการแก้ปัญหา ด้วยวิธีแปลกหรือ เรียกว่า “เทคนิค”	103 (26.75)	175 (45.45)	95 (24.68)	8 (2.08)	4 (1.04)	3.95	0.831	มาก
เฉลี่ยรวม						4.20	0.777	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 10 ปัจจัยด้านการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04

ตารางที่ 10 ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้ง

ปัจจัยด้านด้านการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้ง	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้ง	117 ¹ (30.39)	176 (45.71)	84 (21.82)	6 (1.56)	2 (0.52)	4.04	0.795	มาก
เฉลี่ยรวม						4.04	0.795	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 11 ปัจจัยด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลงประกาศต่างๆที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92

ตารางที่ 11 ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลงประกาศต่างๆ

ปัจจัยด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลง ประกาศต่างๆ	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
ด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลง ประกาศต่างๆ	102 ¹ (26.49)	157 (40.78)	119 (30.91)	7 (1.82)	0 (0.00)	3.92	0.801	มาก
เฉลี่ยรวม						3.92	0.801	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.2.2 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา

จากราย 12 ปัจจัยด้านลักษณะการเรียนของผู้เรียนที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 โดยปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.00 รองลงมาคือ การเรียนปรับสภาพเป็นเรียนเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 3.95

ตารางที่ 12 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านลักษณะการเรียนของผู้เรียน

ปัจจัยด้านลักษณะการเรียนของผู้เรียน	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจ	101 ¹ (26.23)	159 (41.30)	94 (24.42)	28 (7.27)	3 (0.78)	3.85	0.920	มาก
การเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น	57 (14.81)	111 (28.83)	177 (45.97)	32 (8.31)	8 (2.08)	3.46	0.915	ปานกลาง
การเรียนปรับสภาพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น	111 (28.83)	155 (40.26)	108 (28.05)	11 (3.86)	0 (0.00)	3.95	0.826	มาก
การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด	83 (21.56)	152 (39.48)	134 (34.81)	16 (4.16)	0 (0.00)	3.78	0.828	มาก
การเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน	105 (27.27)	179 (46.49)	96 (24.94)	5 (1.30)	0 (0.00)	4.00	0.759	มาก
การเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร	108 (28.05)	143 (37.14)	111 (28.83)	23 (5.97)	0 (0.00)	3.87	0.891	มาก
การเรียนติวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว	116 (30.13)	141 (36.62)	110 (28.57)	18 (4.68)	0 (0.00)	3.92	0.877	มาก
เฉลี่ยรวม						3.83	0.859	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

จากตารางที่ 13 ปัจจัยด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.85

ตารางที่ 13 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ปัจจัยด้านการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์	98 ¹ (25.45)	148 (38.44)	122 (31.69)	17 (4.42)	0 (0.00)	3.85	0.853	มาก
เฉลี่ยรวม						3.85	0.853	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

จากตารางที่ 14 ปัจจัยด้านการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.23

ตารางที่ 14 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ

ปัจจัยด้านการเตรียมตัว เพื่อศึกษาต่อ การ สอบแข่งขันต่างๆ	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การ สอบแข่งขันต่างๆ	180 ¹ (46.75)	122 (31.69)	73 (18.96)	10 (2.60)	0 (0.00)	4.23	0.844	มาก
เฉลี่ยรวม						4.23	0.844	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

จาดตารางที่ 15 ปัจจัยด้านค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษสอบแข่งขันต่างๆมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.50

ตารางที่ 15 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษสอบแข่งขันต่างๆ

ปัจจัยด้านค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษสอบแข่งขันต่างๆ	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษสอบแข่งขันต่างๆ	74 ¹ (19.22)	115 (29.87)	128 (33.25)	64 (16.62)	4 (1.04)	3.50	1.016	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.50	1.016	ปานกลาง

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

จาดตารางที่ 16 ปัจจัยด้านต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มีมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92

ตารางที่ 16 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี

ปัจจัยด้านต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี	39 ¹ (10.13)	89 (23.12)	102 (26.49)	112 (29.09)	43 (11.17)	3.92	1.171	มาก
เฉลี่ยรวม						3.92	1.171	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

จากตารางที่ 17 ปัจจัยด้านการเรียนตามกระแสนิยมมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 โดยปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา มีค่าเฉลี่ย 4.45 รองลงมาคือ จำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.96

ตารางที่ 17 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านการเรียนตามกระแสนิยม

ปัจจัยด้านการเรียนตามกระแสนิยม	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา	226 ¹ (58.70)	113 (29.35)	40 (10.39)	4 (1.04)	2 (0.52)	4.45	0.762	มาก
จำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา	118 (30.65)	138 (35.84)	125 (32.47)	4 (1.04)	0 (0.00)	3.96	0.820	มาก
เฉลี่ยรวม						4.20	0.791	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 18 ปัจจัยด้านพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88

ตารางที่ 18 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในด้านพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ

ปัจจัยด้านพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ	113 ¹ (29.35)	151 (39.22)	91 (23.64)	23 (5.97)	7 (1.82)	3.88	0.960	มาก
เฉลี่ยรวม						3.88	0.960	มาก

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

จากตารางที่ 19 ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา บุคลากรที่สอนโรงเรียนกวดวิชา ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลา ที่เรียน การจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากรูปแบบของการสอนกวดวิชา ลักษณะการสอนของกวดวิชา การรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้ง และการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลงประกาศต่างๆ ส่วนการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากวิธีการสอนของกวดวิชาผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในระดับมาก

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ ลักษณะการเรียนของผู้เรียน การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี การเรียนตามกระแสนิยม และพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานจึงให้บุตรหลานเรียนพิเศษส่วนค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษสอบแข่งขันผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในระดับมาก

ตารางที่ 19 สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียน
กวดวิชา

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย (คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา			
ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา	4.10	0.794	มาก
บุคลากรที่สอนโรงเรียนกวดวิชา	3.94	0.828	มาก
ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับ ระยะเวลา ที่เรียน	3.96	0.801	มาก
การจัดการเรียนการสอน			
- การจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากรูปแบบ ของการสอนกวดวิชา	3.80	0.802	มาก
- การจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากวิธีการ สอนของกวดวิชา	3.48	0.860	ปานกลาง
- การจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาจากลักษณะ การสอนของกวดวิชา	4.20	0.777	มาก
การรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้ง	4.04	0.795	มาก
การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลงประกาศต่างๆ	3.92	0.801	มาก
เฉลี่ยรวม	3.93	0.81	มาก
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา			
ลักษณะการเรียนของผู้เรียน	3.83	0.859	มาก
การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.85	0.853	มาก
การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ	4.23	0.844	มาก
ค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษสอบแข่งขัน	3.50	1.016	ปานกลาง
ต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี	3.92	1.171	มาก
การเรียนตามกระแสนิยม	4.20	0.791	มาก
พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานจึงให้บุตรหลานเรียนพิเศษ	3.88	0.960	มาก
เฉลี่ยรวม	3.92	0.93	มาก

4.3 ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา

จากตารางที่ 20 ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.43 โดยปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดเนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับที่โรงเรียนสอนและบุตรหลานไม่อยากจะเรียนโรงเรียนกวดวิชา มีค่าเฉลี่ย 2.51 รองลงมาคือ ค่าเดินทาง มีค่าเฉลี่ย 2.48

ตารางที่ 20 ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา

ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครอง	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมายค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ค่าเรียนกวดวิชา	29 ¹ (7.53)	66 (17.14)	107 (27.79)	135 (35.06)	48 (12.47)	2.27	1.117	น้อย
ค่าเดินทาง	11 (2.86)	39 (10.13)	142 (36.88)	124 (32.21)	69 (17.92)	2.48	0.992	น้อย
เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับที่โรงเรียนสอน	10 (2.60)	34 (8.83)	167 (43.38)	107 (27.79)	67 (17.40)	2.51	0.966	น้อย
วัน-เวลาเรียนในการเรียนกวดวิชาไม่เหมาะสม	15 (3.90)	24 (6.23)	132 (34.29)	159 (41.30)	55 (14.29)	2.44	0.945	น้อย
บุตรหลานไม่อยากจะเรียนโรงเรียนกวดวิชา	10 (2.60)	33 (8.57)	146 (37.92)	151 (39.22)	45 (11.69)	2.51	0.902	น้อย
บุตรหลานไม่ยอมเรียนโรงเรียนกวดวิชา	6 (1.56)	54 (14.03)	123 (31.95)	135 (35.06)	67 (17.40)	2.47	0.987	น้อย
สถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา	16 (4.16)	39 (10.13)	91 (23.64)	149 (38.70)	90 (23.38)	2.33	1.069	น้อย
เฉลี่ยรวม						2.43	0.997	น้อย

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

4.4 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชา

ในการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชา นั้นได้มีการเลือกปัจจัยที่สำคัญมาใช้ในการทดสอบระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งข้อมูลทั่วไปที่สำคัญที่เลือกมาในการทดสอบครั้งนี้ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ/งานที่ทำในปัจจุบัน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ใช้ในการทดสอบแบ่งพิจารณาเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาและปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา และในการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาครั้งนี้จะแสดงในส่วนของ การทดสอบระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีความสัมพันธ์กัน โดยเลือกวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้สถิติแสดงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentang) และค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.4.1 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาและข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

1. ช่วงอายุของผู้ปกครอง

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	12 ¹ (31.58)	16 (42.11)	10 (26.325)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	69.379 (.00)
31-40ปี	88 (39.11)	82 (36.44)	55 (24.44)	0 (0.00)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	30 (35.71)	28 (33.33)	26 (30.95)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	8 (24.24)	18 (54.55)	7 (21.21)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	138 (35.85)	149 (38.70)	98 (25.45)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

ค่า Sig. เท่ากับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ดังนั้นผลการศึกษาจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปี โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับมากที่สุด

รองลงมาคืออายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักใน ระดับมากที่สุดและช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ รู้จักในระดับมาก จากข้อมูลพบว่าช่วงอายุ 31-40 ปีและ 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับมากที่สุดซึ่งแตกต่างกับอายุ 21-30 ปีที่ให้ความสำคัญใน ระดับมาก

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง จำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	โรงเรียนได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	16 ¹ (42.11)	17 (44.72)	5 (13.16)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	44.000 (.005)
31-40ปี	74 (32.89)	102 (45.33)	49 (21.78)	0 (0.00)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	25 (29.76)	35 (41.67)	20 (23.81)	4 (4.76)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	14 (42.42)	11 (33.33)	8 (24.24)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	129 (33.51)	170 (44.16)	82 (21.30)	4 (1.04)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวด วิชาที่ได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ได้สร้างผลงานเป็นที่ น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง

ค่า Sig. เท่ากับ 0.005 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง ดังนั้นผลการศึกษานี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปี โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในระดับมาก รองลงมาคืออายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในระดับมากและช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในระดับมาก จากข้อมูลพบว่าช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	12 ¹ (31.58)	21 (55.26)	5 (13.16)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	47.241 ^a (.000)
31-40ปี	57 (25.33)	106 (47.11)	55 (24.44)	7 (3.11)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	19 (22.62)	42 (50.00)	23 (27.38)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	11 (33.33)	12 (36.36)	10 (30.30)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	99 (25.71)	186 (48.31)	93 (24.17)	7 (1.81)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุและค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน

ค่า Sig. เท่ากับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปี โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนในระดับมาก รองลงมาคืออายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนในระดับมาก และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนในระดับมาก จากข้อมูลพบว่าช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนสดจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	การสอนสด					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	0 ¹ (0.00)	28 (73.68)	10 (26.32)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	57.971 (.017)
31-40ปี	46 (20.44)	102 (45.33)	77 (34.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	24 (28.57)	37 (11.05)	23 (27.38)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	9 (27.27)	16 (48.48)	8 (24.24)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	79 (20.52)	188 (48.83)	118 (30.65)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนสด

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนสด

ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนสด ดังนั้นผลการศึกษาจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปีโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนสดในระดับมาก รองลงมาคืออายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนสดในระดับมาก และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนสดในระดับมาก จากข้อมูลพบว่าช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้

ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนสดในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ตจําแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	การสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	0 (0.00)	14 (36.84)	12 (31.58)	12 (31.58)	0 (0.00)	38 (100.00)	49.785 (.005)
31-40ปี	18 (8.00)	44 (19.56)	100 (44.44)	52 (23.11)	11 (4.89)	225 (100.00)	
41-50ปี	0 (0.00)	24 (28.57)	41 (48.81)	19 (22.62)	0 (1.04)	84 (100.00)	
51-60ปี	0 (0.00)	11 (33.33)	16 (48.48)	7 (21.21)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	18 (4.68)	92 (23.90)	174 (45.19)	90 (23.37)	11 (2.86)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต

ค่า Sig. เท่ากับ 0.005 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต ดังนั้นผลการศึกษาดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปีโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ตในระดับมาก รองลงมาคือ อายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวด

วิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ตในระดับมากและช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ตในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ตในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	เน้นความเข้าใจ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	28 ¹ (73.68)	10 (26.32)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	46.707 (.002)
31-40ปี	153 (68.00)	56 (24.89)	16 (7.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	53 (63.10)	31 (36.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	24 (72.73)	9 (27.27)	0 (1.04)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	5 (100)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	263 (68.31)	106 (27.53)	16 (4.16)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากการ

ตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปี โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมากที่สุด รองลงมาคืออายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมากที่สุด และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ไขข้อบกพร่องตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	เน้นการแก้ไขข้อสอบ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	17 (44.47)	10 (26.32)	11 (28.95)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	63.305 (.048)
31-40ปี	91 (40.44)	87 (38.67)	47 (20.89)	0 (0.00)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	42 (50.00)	26 (30.95)	16 (19.05)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	14 (42.42)	12 (36.36)	7 (21.21)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	164 (42.60)	140 (36.36)	81 (21.04)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ไขข้อสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ไขข้อสอบ

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ไขข้อสอบ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.048 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบ ดังนั้นผลการศึกษาดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปี โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ อายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากที่สุด และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” จำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค”					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	11 (28.95)	12 (31.58)	15 (39.47)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	42.093 (.001)
31-40ปี	63 (28.00)	104 (46.22)	58 (25.78)	0 (0.00)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	22 (26.19)	40 (47.62)	22 (26.19)	0 (0.26)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	7 (21.21)	17 (51.52)	9 (27.27)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	103 (26.75)	173 (44.94)	109 (28.31)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค”

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค”

ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปี โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” ในระดับมาก รองลงมาคืออายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธี

แปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” ในระดับมาก และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากในระดับปานกลาง จากข้อมูลพบว่าช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี ได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากซึ่งแตกต่างกับช่วงอายุ 21-30 ปี ที่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดในการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	การรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้ง					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	13 (34.21)	19 (50.00)	6 (15.79)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	51.487 (.00)
31-40ปี	67 (17.40)	102 (45.33)	56 (24.89)	0 (0.00)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	31 (29.78)	37 (9.61)	16 (4.16)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	0 (0.00)	20 (60.61)	13 (39.39)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	111 (28.83)	178 (46.23)	96 (24.94)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการรักษาความสะอาดห้องเรียน กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อการรักษาความสะอาดห้องเรียน กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้าน
ทำเล ที่ตั้งของโรงเรียนกวควิชา

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อการรักษาความสะอาดห้องเรียน กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้าน
ทำเล ที่ตั้งของโรงเรียนกวควิชา

ค่า Sig. เท่ากับ 0.00 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อ
การรักษาความสะอาดห้องเรียน กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งของโรงเรียนกวควิชา
ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะ
มีอายุช่วง 31-40 ปีโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวคในการรักษาความสะอาด
ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งในระดับมาก รองลงมาคืออายุช่วง 41-50 ปี
ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวคในการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง
อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งในระดับมาก และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน
โรงเรียนกวคในการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งใน
ระดับมาก จากข้อมูลพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน
โรงเรียนกวคในการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งใน
ระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2. อาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	52 ¹ (38.52)	51 (37.78)	32 (23.70)	0 (0.00)	0 (0.00)	135 (100.00)	30.028 (.010)
พนักงาน บริษัทเอกชน	30 (36.14)	32 (38.55)	21 (25.30)	0 (0.00)	0 (0.00)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	25 (34.24)	24 (32.88)	24 (32.88)	0 (0.00)	0 (0.00)	73 (100.00)	
ค้าขาย	25 (35.21)	29 (40.85)	17 (23.94)	0 (0.00)	0 (0.00)	71 (100.00)	
อื่นๆ	8 (34.78)	9 (39.13)	6 (26.09)	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (100.00)	
รวม	140 (36.36)	145 (37.66)	100 (25.98)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

ค่า Sig. เท่ากับ 0.010 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ดังนั้นผลการศึกษานี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียง

เป็นที่รู้จักในระดับมากที่สุด รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริษัทเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับมาก และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่าอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	โรงเรียนได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ประกอบการ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	51 ¹ (37.78)	56 (41.48)	28 (20.74)	0 (0.00)	0 (0.00)	135 (100.00)	33.289 (.003)
พนักงาน บริษัทเอกชน	23 (27.71)	38 (45.78)	22 (26.51)	0 (0.00)	0 (0.00)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ ประกอบการ ส่วนตัว	22 (30.14)	33 (45.21)	18 (24.66)	0 (0.00)	0 (0.00)	73 (100.00)	
ค้าขาย	27 (38.03)	32 (45.07)	12 (16.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	71 (100.00)	
อื่นๆ	8 (34.78)	8 (34.78)	7 (30.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (100.00)	
รวม	131 (34.03)	167 (43.38)	87 (22.59)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง

ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง ดังนั้นผลการศึกษาดังกล่าวสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในระดับมาก รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในระดับมาก และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็น
 คณะจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	ผู้สอนเป็นคณะ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	12 ¹ (8.89)	33 (24.44)	78 (57.78)	12 (8.89)	0 (0.00)	135 (100.00)	21.920 (.038)
พนักงานบริษัทเอกชน	5 (6.02)	29 (34.94)	40 (48.19)	9 (10.84)	0 (0.00)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว	10 (13.70)	22 (30.14)	35 (47.95)	6 (8.21)	0 (0.00)	73 (100.00)	
ค้าขาย	8 (11.27)	30 (42.25)	28 (39.44)	5 (7.04)	0 (0.00)	71 (100.00)	
อื่นๆ	1 (4.35)	14 (60.87)	5 (21.74)	3 (13.04)	0 (0.00)	23 (100.00)	
รวม	36 (9.35)	128 (33.25)	186 (48.31)	35 (9.09)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อผู้สอนเป็นคณะ
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อผู้สอนเป็นคณะ

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อผู้สอนเป็นคณะ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.038 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมี
 ความสัมพันธ์ต่อผู้สอนเป็นคณะ ดังนั้นผลการศึกษานี้จึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากการตอบ
 แบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจโดยผู้ปกครองให้
 ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะในระดับ
 ปานกลาง รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาใน
 การจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะในระดับปานกลาง และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการ
 ธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอน
 เป็นคณะในระดับปานกลาง จากข้อมูลพบว่าอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงาน

บริษัทเอกชน และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียน กวดวิชาสร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญในระดับ เดียวกัน

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอน ผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ตจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	การสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	8 ¹ (5.93)	25 (18.52)	61 (45.19)	37 (27.41)	4 (3.96)	135 (100.00)	46.272 (.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	5 (6.02)	20 (24.10)	37 (44.58)	15 (18.07)	6 (7.23)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว	5 (6.85)	19 (26.03)	32 (43.84)	16 (21.92)	1 (1.37)	73 (100.00)	
ค้าขาย	9 (13.68)	13 (18.31)	30 (42.25)	15 (21.13)	4 (5.63)	71 (100.00)	
อื่นๆ	1 (4.35)	7 (30.43)	11 (47.83)	4 (17.39)	0 (0.00)	23 (100.00)	
รวม	28 (7.27)	84 (21.82)	171 (44.42)	87 (22.60)	15 (3.90)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบ การสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต
ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมี ความสัมพันธ์ต่อวิธีการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต ดังนั้นผลการศึกษานี้สนับสนุน สมมุติฐานที่ตั้งและจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงาน

รัฐวิสาหกิจ โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวีดีโอ อินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวีดีโอ อินเทอร์เน็ตคณะในระดับปานกลาง และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวีดีโอ อินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง จากข้อมูลพบว่าอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวีดีโอ อินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ จำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	เน้นความเข้าใจ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	92 ¹ (68.15)	34 (25.19)	9 (6.67)	0 (0.00)	0 (0.00)	135 (100.00)	34.705 (.001)
พนักงานบริษัทเอกชน	59 (71.08)	15 (18.07)	9 (10.84)	0 (0.00)	0 (0.00)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว	48 (65.75)	20 (27.40)	5 (6.85)	0 (0.00)	0 (0.00)	73 (100.00)	
ค้าขาย	46 (64.79)	19 (26.76)	6 (8.45)	0 (0.00)	0 (0.00)	71 (100.00)	
อื่นๆ	16 (69.57)	5 (21.74)	2 (8.70)	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (100.00)	
รวม	261 (67.79)	93 (24.16)	31 (8.05)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ ดังนั้นผลการศึกษาดังกล่าวสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมากที่สุด และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	47 ¹ (34.81)	48 (35.56)	40 (29.63)	0 (0.00)	0 (0.00)	135 (100.00)	20.881 (.045)
พนักงานบริษัทเอกชน	33 (39.76)	23 (27.71)	27 (32.53)	0 (0.00)	0 (0.00)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว	20 (27.40)	28 (38.36)	19 (26.03)	6 (8.22)	0 (0.00)	73 (100.00)	
ค้าขาย	24 (33.80)	32 (45.07)	15 (21.13)	0 (0.00)	0 (0.00)	71 (100.00)	
อื่นๆ	12 (52.17)	4 (17.39)	7 (30.44)	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (100.00)	
รวม	136 (35.32)	135 (35.06)	108 (28.05)	6 (1.56)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด

ค่า Sig. เท่ากับ 0.045 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด ดังนั้นผลการศึกษาจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดรู้จักในระดับมาก รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุป

ปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดในระดับมากที่สุด และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบ เป็นสูตรลัดในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพเจ้าของ หรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักใน ระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักจำแนกตาม ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	ครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	9 ¹ (18.37)	15 (30.61)	25 (51.02)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	21.867 (.009)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	13 (24.53)	22 (41.51)	18 (33.96)	0 (0.00)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	56 (25.11)	105 (47.09)	62 (27.80)	0 (0.00)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	14 (23.33)	35 (58.33)	11 (18.34)	0 (0.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	92 (23.90)	177 (45.97)	116 (30.13)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

ค่า Sig. เท่ากับ 0.009 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และ

จากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับมาก รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับมาก และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาต่อครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	13 ¹ (26.53)	20 (40.82)	13 (26.53)	3 (6.12)	0 (0.00)	49 (100.00)	57.538 (.001)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	18 (33.96)	23 (43.40)	12 (22.64)	0 (0.00)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	64 (28.70)	92 (41.26)	60 (26.91)	7 (3.14)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	16 (26.67)	29 (48.33)	15 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	111 (28.83)	164 (42.60)	100 (25.98)	10 (2.59)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนที่ใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนที่ใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนที่ใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนที่ใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาต่อครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในระดับมาก รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาต่อครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในระดับมาก และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน

โรงเรียนกววิชาต่อครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกววิชาต่อครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกววิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนคนเดียวจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	การสอนแบบผู้สอนคนเดียว					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	19 ¹ (38.78)	24 (48.98)	6 (12.24)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	39.036 (.013)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	17 (32.08)	17 (32.08)	16 (30.19)	3 (5.66)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	96 (43.05)	75 (33.63)	52 (23.32)	0 (0.00)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	26 (43.33)	22 (36.67)	12 (20.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	158 (41.04)	138 (35.84)	86 (22.34)	3 (.078)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการสอนแบบผู้สอนคนเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการสอนแบบผู้สอนคนเดียว

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการสอนแบบผู้สอนคนเดียว

ค่า Sig. เท่ากับ 0.013 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการสอนแบบผู้สอนคนเดียว ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดย

ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนคนเดียวในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนคนเดียวในระดับมากที่สุด และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนคนเดียวในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนคนเดียวในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	ผู้สอนเป็นคณะ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	4 ¹ (8.16)	23 (46.94)	16 (32.65)	6 (12.24)	0 (0.00)	49 (100.00)	29.314 (.017)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	8 (15.09)	20 (37.74)	25 (47.17)	0 (0.00)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	19 (8.52)	66 (29.60)	115 (51.57)	23 (10.31)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	5 (8.33)	19 (31.67)	36 (60.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	36 (9.35)	128 (33.25)	192 (49.86)	29 (9.09)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะ

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะ ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะในระดับปานกลาง รองลงมาคือการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะในระดับปานกลาง และการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะในระดับปานกลาง จากข้อมูลพบว่าการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าสูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	เน้นความเข้าใจ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	31 ¹ (63.27)	14 (28.57)	4 (8.16)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	41.443 (.007)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	36 (67.92)	10 (18.87)	7 (13.21)	0 (0.00)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	151 (67.71)	57 (25.56)	15 (6.73)	0 (0.00)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	43 (71.67)	12 (20.00)	5 (8.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	261 (67.79)	93 (24.16)	31 (8.05)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.007 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ ในระดับมากที่สุด และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ ในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่า

ปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก่งข้อสอบจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	เน้นการแก่งข้อสอบ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	25 ¹ (51.02)	12 (24.49)	9 (18.37)	3 (6.12)	0 (0.00)	49 (100.00)	18.941 (.026)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	20 (37.74)	25 (47.17)	8 (15.09)	0 (0.00)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	91 (40.81)	84 (37.67)	48 (21.52)	0 (0.00)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	29 (48.33)	16 (26.67)	15 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	165 (42.86)	137 (35.58)	80 (20.78)	3 (.078)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก่งข้อสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก่งข้อสอบ

H_1 : ระดับการศึกษาความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก่งข้อสอบ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.026 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก่งข้อสอบ ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก่งข้อสอบ ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก่งข้อสอบในระดับมากที่สุด และการศึกษาระดับ

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ออกข้อสอบในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ออกข้อสอบในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ออกข้อสอบด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “ เทคนิค ” จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	เน้นการแก้ออกข้อสอบด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “ เทคนิค ”					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	18 ¹ (36.73)	19 (38.78)	12 (24.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	26.617 (.009)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	13 (24.53)	19 (35.85)	16 (30.16)	0 (0.00)	5 (1.30)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	55 (24.66)	114 (51.12)	54 (24.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	17 (28.33)	23 (28.33)	17 (28.33)	3 (5.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	103 (26.75)	175 (45.45)	99 (27.71)	3 (0.78)	5 (1.30)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ออกข้อสอบด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “ เทคนิค ” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ออกข้อสอบด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “ เทคนิค ”

H_1 : ระดับการศึกษาความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ออกข้อสอบด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “ เทคนิค ”

ค่า Sig. เท่ากับ 0.009 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษาความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการแก้ออกข้อสอบด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “ เทคนิค ” ดังนั้นผล

การศึกษาจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” ในระดับมาก รองลงมา คือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” ในระดับมาก และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” ในระดับมาก จากข้อมูลพบว่าระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตารางที่ 43 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่า15,000บาท	10 ¹ (18.52)	27 (50.00)	12 (22.22)	5 (9.26)	0 (0.00)	54 (100.00)	24.672 (.048)
15,000-20,000บาท	36 (26.28)	58 (42.34)	38 (27.74)	5 (3.65)	0 (0.00)	137 (100.00)	
25,001-35,000บาท	26 (27.37)	53 (55.79)	16 (16.84)	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (100.00)	
35,001-45,000บาท	16 (27.12)	31 (52.54)	12 (20.34)	0 (0.00)	0 (0.26)	59 (100.00)	
สูงกว่า 45,000บาท	11 (27.50)	15 (37.50)	14 (35.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (100.00)	
รวม	99 (25.71)	184 (47.79)	92 (23.90)	10 (2.60)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน

ค่า Sig. เท่ากับ 0.048 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนในระดับมาก รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อ

เดือน 25,001-35,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนในระดับมาก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,00-20,000 บาท 25,001-35,000 บาทและ35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาของค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก่งข้อสอบจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เน้นการแก่งข้อสอบ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่า 15,000บาท	20 ¹ (37.04)	20 (37.04)	14 (25.93)	0 (0.00)	0 (0.00)	54 (100.00)	36.444 (.045)
15,000-20,000บาท	54 (39.42)	49 (35.77)	34 (24.82)	0 (0.00)	0 (0.00)	137 (100.00)	
25,001-35,000บาท	42 (44.21)	34 (35.79)	19 (20.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (100.00)	
35,001-45,000บาท	33 (55.93)	20 (33.90)	6 (10.17)	0 (0.00)	0 (0.00)	59 (100.00)	
สูงกว่า 45,000บาท	16 (40.00)	14 (35.00)	10 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (100.00)	
รวม	165 (42.86)	137 (35.58)	83 (21.56)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ
ค่า Sig. เท่ากับ 0.045 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ ดังนั้นผลการศึกษาดังนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,00-20,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากที่สุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่าผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาท 25,001-35,000 บาทและ 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่า15,000บาท	21 ¹ (38.89)	17 (31.48)	16 (29.63)	0 (0.00)	0 (0.00)	54 (100.00)	46.493 (.003)
15,000-20,000บาท	35 (25.55)	54 (39.42)	42 (30.66)	6 (4.38)	0 (0.00)	137 (100.00)	
25,001-35,000บาท	40 (42.11)	32 (33.68)	23 (24.21)	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (100.00)	
35,001-45,000บาท	23 (38.98)	16 (27.12)	18 (30.51)	2 (3.39)	0 (0.00)	59 (100.00)	
สูงกว่า 45,000บาท	17 (42.50)	16 (40.00)	7 (17.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (100.00)	
รวม	136 (35.32)	135 (35.06)	106 (27.54)	8 (2.08)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด

ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด ดังนั้นผลการศึกษานี้จึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,00-20,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดในระดับมาก รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

25,001-35,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดในระดับมากที่สุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท และ 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

4.4.2 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาและข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

1. ช่วงอายุของผู้ปกครอง

ตารางที่ 46 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	การเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	10 ¹ (26.32)	11 (28.95)	11 (28.95)	6 (15.79)	0 (0.00)	38 (100.00)	20.630 (.019)
31-40ปี	51 (22.67)	101 (44.89)	59 (26.22)	14 (3.22)	0 (0.78)	225 (100.00)	
41-50ปี	31 (36.90)	29 (34.52)	24 (28.57)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	0 (0.00)	22 (66.67)	11 (33.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	92 (23.90)	168 (43.63)	105 (27.28)	20 (5.19)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียน
ซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจ

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.019 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคืออายุมีความสัมพันธ์
ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจ ดังนั้นผลการศึกษาดังกล่าวสนับสนุน
สมมุติฐานที่ตั้งและจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปี โดย
ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนซ่อม
สำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจในระดับมาก รองลงมาคือ อายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัย
ด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจใน
ระดับมากที่สุด และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา
ต่อลักษณะการเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจในระดับมากและระดับปานกลางเท่ากัน จาก
ข้อมูลพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของ
การเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจในระดับที่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 47 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น

อายุ	การเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	0 ¹ (0.00)	19 (50.00)	19 (50.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	21.846 (.015)
31-40ปี	30 (13.33)	67 (39.78)	104 (49.22)	24 (10.67)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	17 (20.24)	17 (20.24)	50 (59.52)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	0 (0.00)	16 (48.48)	17 (51.52)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	47 (12.20)	119 (30.91)	195 (50.65)	24 (6.24)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น

ค่า Sig. เท่ากับ 0.015 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น ดังนั้นผลการศึกษาจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปี โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่นในระดับปานกลาง รองลงมาคือ อายุช่วง 41-50 ปี ให้

ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่นในระดับปานกลาง และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่นในระดับมากและระดับปานกลางเท่ากัน จากข้อมูลพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่นในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	การเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	0 ¹ (0.00)	19 (50.00)	19 (50.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	19.758 (.047)
31-40ปี	62 (27.56)	91 (40.44)	58 (25.78)	14 (6.22)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	21 (25.00)	31 (36.90)	32 (38.10)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	16 (48.48)	17 (51.52)	0 (2.08)	0 (0.26)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	104 (27.01)	158 (41.04)	109 (28.31)	14 (3.64)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร ค่า Sig. เท่ากับ 0.047 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร ดังนั้นผลการศึกษาดังนี้สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปีโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรในระดับมาก รองลงมาคือ อายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรในระดับปานกลางที่สุด และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรในระดับมากและระดับปานกลางเท่ากัน จากข้อมูลพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 49 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ จำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	16 ¹ (42.11)	10 (26.32)	12 (31.58)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	26.055 (.041)
31-40ปี	100 (44.44)	80 (35.56)	45 (20.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	42 (57.58)	22 (42.42)	20 (23.81)	0 (0.00)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	19 (57.58)	14 (42.42)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	182 (47.27)	126 (32.73)	77 (20.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเพื่อเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเพื่อเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเพื่อเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.041 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเพื่อเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ ดังนั้นผลการศึกษาจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปีโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ อายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ ในระดับมากที่สุด และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ ในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ การเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 50 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อค่านิยม สิ่งล่อใจ ใน การเรียนพิเศษจำแนกตามช่วงอายุของผู้ปกครอง

อายุ	ค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
21-30ปี	0 ¹ (0.00)	17 (44.74)	21 (55.26)	0 (0.00)	0 (0.00)	38 (100.00)	21.339 (.017)
31-40ปี	40 (17.77)	67 (29.78)	71 (31.56)	47 (20.89)	0 (0.00)	225 (100.00)	
41-50ปี	22 (26.19)	27 (32.14)	22 (26.19)	13 (15.48)	0 (0.00)	84 (100.00)	
51-60ปี	8 (24.24)	7 (21.21)	18 (54.55)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (100.00)	
61-70ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (100.00)	
รวม	70 (18.18)	118 (30.65)	137 (35.59)	60 (15.58)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียน พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษ

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์ต่อค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์ ต่อค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษ ดังนั้นผลการศึกษาดังกล่าวสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการ ตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอายุช่วง 31-40 ปีโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัย ด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษในระดับปานกลาง รองลงมาคืออายุช่วง 41-50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อ ค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษในระดับมาก และช่วงอายุ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน

วัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษในระดับปานกลาง จากข้อมูลพบว่าช่วงอายุ 31-40 ปี และ 21-30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

2. อาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

ตารางที่ 51 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	การเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	38 ¹ (28.15)	49 (36.30)	37 (27.41)	11 (8.15)	0 (0.00)	135 (100.00)	25.439 (.040)
พนักงานบริษัทเอกชน	25 (30.12)	36 (43.37)	15 (18.07)	7 (8.43)	0 (0.00)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว	22 (30.14)	25 (34.25)	24 (32.88)	2 (2.74)	0 (0.00)	73 (100.00)	
ค้าขาย	17 (23.94)	25 (35.21)	27 (38.03)	2 (2.82)	0 (0.00)	71 (100.00)	
อื่นๆ	6 (26.09)	8 (34.78)	8 (34.78)	1 (4.35)	0 (0.00)	23 (100.00)	
รวม	108 (28.05)	143 (37.14)	111 (28.83)	23 (5.97)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร

ค่า Sig. เท่ากับ 0.040 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรในระดับมาก รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรในระดับมาก และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a detailed illustration of an elephant standing and facing left. The elephant is surrounded by a decorative border. Below the elephant, the text "CHIANG MAI UNIVERSITY 1964" is written in a circular path. The entire logo is rendered in a light gray color.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนตัว
สำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	การเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว					รวม	χ^2
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	40 ¹ (29.63)	47 (34.81)	43 (31.85)	5 (3.70)	0 (0.00)	135 (100.00)	30.863 (.004)
พนักงานบริษัทเอกชน	19 (22.89)	30 (36.14)	30 (36.14)	4 (4.82)	0 (0.00)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว	23 (31.51)	26 (35.62)	18 (24.66)	6 (8.22)	0 (0.00)	73 (100.00)	
ค้าขาย	23 (32.39)	30 (42.25)	15 (21.13)	3 (4.23)	0 (0.00)	71 (100.00)	
อื่นๆ	11 (47.83)	8 (34.78)	4 (17.39)	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (100.00)	
รวม	116 (30.13)	141 (36.62)	110 (28.57)	18 (4.68)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนตัว
สำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว

ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมี
ความสัมพันธ์ต่อการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว ดังนั้นผลการศึกษานี้สนับสนุน
สมมุติฐานที่ตั้งและจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจโดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะ
การเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวในระดับมาก รองลงมาคือ อาชีพพนักงาน
บริษัทเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนตัว
สำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวในระดับมาก และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้
ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนตัวสำหรับเนื้อหา

บางอย่างเป็นครั้งคราวในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 53 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อความต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มีจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	ต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	14 ¹ (10.37)	33 (24.44)	38 (28.15)	32 (23.70)	18 (13.33)	135 (100.00)	27.935 (.047)
พนักงานบริษัทเอกชน	6 (7.23)	17 (20.48)	27 (32.53)	24 (28.92)	9 (10.84)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว	9 (12.33)	18 (24.66)	19 (26.03)	19 (26.03)	8 (10.96)	73 (100.00)	
ค้าขาย	7 (9.86)	14 (19.72)	14 (19.72)	30 (42.25)	6 (8.45)	71 (100.00)	
อื่นๆ	3 (13.04)	7 (30.43)	4 (17.39)	7 (30.43)	2 (8.70)	23 (100.00)	
รวม	39 (10.13)	89 (23.12)	102 (26.49)	112 (29.09)	43 (11.17)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อต้องการเรียนเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อต้องการเรียนเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อต้องการเรียนเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี

ค่า Sig. เท่ากับ 0.015 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อต้องการเรียนเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อความต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มีในระดับปานกลาง รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อความต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มีในระดับปานกลาง และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อความต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มีในระดับปานกลาง จากข้อมูลพบว่า อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อความต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มีในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 54 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษจำแนกตามอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครอง

อาชีพ/งานที่ทำ	พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	40 ¹ (19.63)	54 (40.00)	38 (28.15)	2 (1.48)	1 (0.74)	135 (100.00)	21.503 (.016)
พนักงาน บริษัทเอกชน	23 (27.71)	35 (42.17)	13 (15.66)	10 (12.05)	2 (2.41)	83 (100.00)	
เจ้าของหรือผู้ ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	22 (30.14)	28 (38.36)	19 (26.03)	2 (2.74)	2 (2.74)	73 (100.00)	
ค้าขาย	21 (29.58)	24 (33.80)	18 (25.35)	6 (8.45)	2 (2.82)	71 (100.00)	
อื่นๆ	7 (30.43)	10 (43.48)	3 (13.04)	3 (13.04)	0 (0.00)	23 (100.00)	
รวม	113 (29.35)	151 (39.22)	91 (23.64)	23 (5.97)	7 (1.82)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : อาชีพ/งานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ

H_1 : อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.016 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ อาชีพ/งานที่ทำมีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากการตอบแบบสอบถามผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อ

พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก และอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนการเรียนจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	การเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	6 ¹ (12.24)	32 (65.31)	11 (22.45)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	21.425 (.021)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	18 (33.96)	24 (45.28)	11 (20.75)	0 (0.00)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	65 (29.15)	97 (43.50)	57 (25.56)	4 (1.79)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	16 (26.67)	26 (43.33)	17 (28.33)	1 (1.67)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	105 (27.27)	179 (46.49)	96 (24.94)	5 (1.30)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน

ค่า Sig. เท่ากับ 0.021 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการสอนที่เน้นการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนในระดับมาก รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนการเรียนในระดับมาก และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนการเรียนในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนตัว
สำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	การเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	18 ¹ (36.73)	19 (38.78)	12 (24.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	41.661 (.001)
อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	19 (35.85)	14 (26.42)	16 (30.19)	4 (7.55)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	61 (27.35)	83 (37.22)	71 (31.84)	8 (3.59)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	18 (30.00)	25 (41.67)	11 (18.33)	6 (10.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	116 (30.13)	141 (36.62)	110 (28.57)	18 (4.68)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียน
แบบการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบการเรียนตัวสำหรับเนื้อหา
บางอย่างเป็นครั้งคราว

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบการเรียนตัวสำหรับเนื้อหา
บางอย่างเป็นครั้งคราว

ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษามี
ความสัมพันธ์ต่อลักษณะการเรียนแบบการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว ดังนั้นผล
การศึกษาจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับ
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการ
เรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวในระดับมาก รองลงมาคือ
การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อ
ลักษณะการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวในระดับมาก และการศึกษาระดับ

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราวในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 57 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	23 ¹ (46.94)	16 (32.65)	10 (20.14)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	16.136 (.046)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	20 (37.74)	20 (37.74)	10 (18.86)	3 (5.66)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	111 (49.78)	73 (32.74)	33 (14.80)	6 (3.69)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	26 (43.33)	13 (21.67)	20 (33.33)	1 (1.67)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	180 (46.75)	122 (31.69)	73 (18.96)	10 (2.60)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.046 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุน

สมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆในระดับมากที่สุด และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 58 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	28 ¹ (57.14)	16 (32.65)	5 (10.20)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	27.360 (.007)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	26 (49.06)	12 (22.64)	15 (28.30)	0 (0.00)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	132 (59.19)	72 (32.29)	19 (8.52)	0 (0.00)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	40 (66.67)	20 (33.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	226 (58.70)	113 (29.35)	46 (11.95)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา

ค่า Sig. เท่ากับ 0.007 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่าระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 59 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	15 ¹ (30.61)	21 (42.86)	13 (26.53)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	31.389 (.033)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	13 (24.53)	24 (45.28)	14 (26.42)	2 (3.77)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	69 (30.94)	74 (33.18)	78 (34.98)	2 (0.90)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	21 (35.00)	19 (31.67)	20 (33.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	118 (30.65)	138 (35.84)	125 (32.47)	4 (1.04)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา

ค่า Sig. เท่ากับ 0.033 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์

ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำ บุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสนิยมด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับที่แตกต่างกันทั้ง 3 ช่วงอายุ

ตารางที่ 60 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้อง ทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	17 ¹ (34.69)	20 (40.82)	12 (24.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	38.170 (.003)
อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	10 (18.87)	19 (35.85)	15 (28.30)	9 (16.98)	0 (0.00)	53 (100.00)	
ระดับปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	65 (29.15)	91 (40.81)	53 (23.77)	14 (6.28)	0 (0.00)	223 (100.00)	
สูงกว่าปริญญาตรี	21 (35.00)	21 (35.00)	18 (30.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	60 (100.00)	
รวม	113 (29.35)	151 (39.22)	98 (25.45)	23 (5.98)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลา ต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียน พิเศษ

H_1 : ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ : ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก รองลงมาคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก และการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรีและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตารางที่ 61 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนปรับสภาพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การเรียนปรับสภาพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่า 15,000บาท	14 ¹ (25.93)	21 (38.89)	19 (35.19)	0 (0.00)	0 (0.00)	54 (100.00)	42.080 (.003)
15,000-20,000บาท	32 (23.36)	62 (45.26)	39 (28.47)	4 (2.92)	0 (0.00)	137 (100.00)	
25,001-35,000บาท	31 (32.63)	42 (44.21)	22 (23.16)	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (100.00)	
35,001-45,000บาท	18 (30.15)	16 (27.12)	25 (42.37)	0 (0.00)	0 (0.00)	59 (100.00)	
สูงกว่า 45,000บาท	16 (40.00)	14 (35.00)	10 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (100.00)	
รวม	111 (28.84)	155 (40.26)	115 (29.87)	4 (1.03)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนปรับสภาพเป็นเรียนเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเรียนปรับสภาพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนปรับสภาพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น

ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนปรับสภาพเป็นเรียนเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับ

ผู้อื่นดังนั้นผลการศึกษาจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนปรับสภาพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นในระดับมาก รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนปรับสภาพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นในระดับมาก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนปรับสภาพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นในระดับปานกลาง จากข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาทและ 25,001-35,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนปรับสภาพเป็นการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 62 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัดจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่า 15,000บาท	12 ¹ (22.22)	16 (29.63)	24 (44.44)	2 (3.70)	0 (0.00)	54 (100.00)	22.020 (.037)
15,000-20,000บาท	23 (16.78)	54 (39.42)	54 (39.42)	6 (4.38)	0 (0.00)	137 (100.00)	
25,001-35,000บาท	16 (16.84)	44 (46.32)	30 (31.58)	5 (5.26)	0 (0.00)	95 (100.00)	
35,001-45,000บาท	14 (23.73)	26 (44.07)	17 (28.81)	2 (3.39)	0 (0.00)	59 (100.00)	
สูงกว่า 45,000บาท	18 (45.00)	12 (30.00)	9 (22.50)	1 (2.50)	0 (0.00)	40 (100.00)	
รวม	83 (21.56)	152 (39.48)	134 (34.81)	16 (4.16)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด

ค่า Sig. เท่ากับ 0.037 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด ดังนั้นผลการศึกษจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,00-20,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัดในระดับมาก รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัดในระดับมาก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียน

กวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัดในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,00-20,000 บาท 25,001-35,000 บาทและ 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อลักษณะการเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัดในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 63 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่า15,000บาท	22 ¹ (40.74)	19 (35.19)	12 (22.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	54 (100.00)	33.335 (.039)
15,000-20,000บาท	62 (45.26)	45 (32.85)	25 (18.25)	0 (0.00)	0 (0.00)	137 (100.00)	
25,001-35,000บาท	48 (50.53)	30 (31.58)	17 (17.89)	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (100.00)	
35,001-45,000บาท	28 (47.46)	20 (33.90)	17 (28.81)	0 (0.00)	0 (0.00)	59 (100.00)	
สูงกว่า 45,000บาท	20 (50.00)	8 (20.00)	12 (30.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (100.00)	
รวม	180 (46.75)	122 (31.69)	83 (21.56)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเพื่อเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเพื่อเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเพื่อเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.039 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนเพื่อเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ ดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งและจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆระดับมากที่สุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆในระดับมากที่สุด จากข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาท 25,001-35,000 บาทและ 35,001-45,000 บาท ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 64 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแส ด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	14 ¹ (25.93)	25 (46.30)	15 (27.78)	0 (0.00)	0 (0.00)	54 (100.00)	28.661 (.038)
15,000-20,000 บาท	38 (27.74)	53 (38.69)	46 (35.58)	0 (0.00)	0 (0.00)	137 (100.00)	
25,001-35,000 บาท	33 (34.74)	30 (31.58)	32 (33.68)	0 (0.00)	0 (0.00)	95 (100.00)	
35,001-45,000 บาท	20 (33.90)	19 (32.20)	20 (33.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	59 (100.00)	
สูงกว่า 45,000 บาท	13 (32.50)	11 (27.50)	16 (40.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (100.00)	
รวม	118 (30.65)	138 (35.84)	129 (33.51)	0 (0.00)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ: ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา

ค่า Sig. เท่ากับ 0.038 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา ดังนั้นผลการศึกษาดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งและจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับ

มาก รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุดจากข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาทและ 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการเรียนตามกระแสด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 65 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ					รวม	χ^2 (Sig.)
	ระดับความสำคัญ						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ต่ำกว่า 15,000บาท	16 ¹ (29.63)	16 (29.63)	17 (31.48)	5 (9.26)	0 (0.00)	54 (100.00)	20.390 (.020)
15,000-20,000บาท	37 (27.01)	49 (35.77)	39 (28.47)	12 (8.76)	0 (0.00)	137 (100.00)	
25,001-35,000บาท	23 (24.21)	45 (47.37)	20 (21.05)	7 (7.37)	0 (0.00)	95 (100.00)	
35,001-45,000บาท	23 (38.98)	23 (38.98)	13 (22.03)	0 (0.00)	0 (0.00)	59 (100.00)	
สูงกว่า 45,000บาท	14 (35.00)	18 (45.00)	8 (20.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (100.00)	
รวม	113 (29.35)	151 (39.22)	97 (25.19)	24 (6.24)	0 (0.00)	385 (100.00)	

หมายเหตุ : ¹ จำนวนตัวอย่าง (ราย)

ตัวเลขใน () คือ ค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่าง

ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ

ค่า Sig. เท่ากับ 0.020 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษดังนั้นผลการศึกษาก็สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้ง และจากแบบสอบถามผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,00-20,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

25,001-35,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก จากข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,00-20,000 บาท 25,001-35,000 บาทและ 35,001-45,000 บาทให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในระดับเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างผู้ปกครอง

ผลจากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 385 ราย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 55.84 มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 58.44 มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนคือเป็นมารดาจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 48.83 การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 57.92 อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 35.06 และรายได้ต่อเดือน 15,000 – 25,000 บาทจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 35.58

5.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาด้านโรงเรียนกวดวิชา ดังนี้

- 1). ปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10
- 2). ปัจจัยด้านบุคลากรที่สอนโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94
- 3). ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียนที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96

4). ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากรูปแบบของการสอนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 วิธีการสอนของกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 ลักษณะการสอนของกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20

5). ปัจจัยด้านการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเลที่ตั้งที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04

6). ปัจจัยด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลงประกาศต่างๆที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา ด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา ดังนี้

1). ปัจจัยด้านลักษณะการเรียนของผู้เรียนที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83

2). ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายให้เป็นประโยชน์มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.85

3). ปัจจัยด้านการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.23

4). ปัจจัยด้านค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษสอบแข่งขันต่างๆมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.50

5). ปัจจัยด้านต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนมีมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92

6). ปัจจัยด้านการเรียนตามกระแสนิยมมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20

7). ปัจจัยด้านพ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88

5.1.3 ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา

ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.43

5.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง

การหาความสัมพันธ์จะพิจารณาในส่วนของข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ อาชีพ/งานที่ทำ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือน กับปัจจัยด้านต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชา โดยเลือกวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้สถิติแสดงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentang) และค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square)

1) ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาและข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

1.1) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาในระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 31-40 ปี ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ เน้นการแก้งข้อสอบ เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน การจัดการเรียนการสอนแบบการสอนสด การรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้งและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวีดีโอ อินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ ช่วงอายุ 41-50 ปี ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ เน้นการแก้งข้อสอบ เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่โรงเรียนได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน การจัดการเรียนการสอนแบบการสอนสด การรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด

กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้ง และให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวีดีโอ อินเทอร์เน็ต

1.2) ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครองและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียน ได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะ การจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวีดีโอ อินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก โรงเรียน ได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะ การจัดการเรียนการสอนแบบการสอนผ่านสื่อวีดีโอ อินเทอร์เน็ต

1.3) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนคนเดียว การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบ ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ ครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค” และให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนเป็นคณะ รองลงมาคือ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบผู้สอนคนเดียว การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการแก้งข้อสอบ ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ ครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธี

แปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค และให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการเรียน การสอนแบบผู้สอนเป็นคณะ

1.4) ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาท ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการท่องข้อสอบ และให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการท่องข้อสอบ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัดและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน

2) ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาและข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

2.1) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 31-40 ปี ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อการสอบแข่งขันต่างๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ การเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจ ลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตรและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ ลักษณะการเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น ค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษ รองลงมาคือช่วงอายุ 41-50 ปี ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่เข้าใจ การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ ค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ ลักษณะการเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่าผู้อื่น ลักษณะการเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร

2.2) ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ/งานที่ทำของผู้ปกครองและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมาก ได้แก่ การเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร การเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นประจำคราว พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ ความต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมาก ได้แก่ การเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร การเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นประจำคราว พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ การเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นประจำคราว ความต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี

2.3) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ การเรียนตามกระแสนิยมด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ ลักษณะการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนการเรียน ลักษณะการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นประจำคราว พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ การเรียนตามกระแสนิยมด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา รองลงมาคือ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ การเรียนตามกระแสนิยมด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา การเรียนตามกระแสนิยมด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ และให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ลักษณะการเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนการเรียน ลักษณะการเรียนตัวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นประจำคราว พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ

2.4) ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาท ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ การเรียนปรับสภาพเป็นเรียนเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด การเรียนตามกระแสด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษและให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับปานกลาง ได้แก่ การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาให้แก่บุตรหลานในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ การเรียนตามกระแสด้านจำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา และให้ความสำคัญกับปัจจัยในระดับมาก ได้แก่ การเรียนปรับสภาพเป็นเรียนเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถนำมาอภิปรายร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากรที่สอนโรงเรียนกวดวิชา วิธีการสอนของกวดวิชาปัจจัยด้านการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธรินทร์ พิริยะสงวนพงศ์ (2547) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของผู้ปกครองและศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยทางด้านโรงเรียนโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ผู้ปกครองเลือกจะมีชื่อเสียงในด้านของอาจารย์ผู้สอน มีคณาคนที่สะดวก มีการสอนแบบเชื่อมโยงในเนื้อหาแต่ละวิชา ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของผู้ปกครองเพื่อเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ ด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ด้านบุคลากรที่สอนโรงเรียนกวดวิชา ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลา ด้านการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้ง ด้านการเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานของธิษานันท์ ดวงจันทร์ (2549) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาและเปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลเชียงราย โดยศึกษาจากเพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา พบว่า ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านบุคลากรมากที่สุด ด้านการเปรียบเทียบความแตกต่างในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่ายด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 55.84 มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 225 คิดเป็นร้อยละ 58.44 มี การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 57.92 อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 35.06 และรายได้ต่อเดือน 15,000 – 25,000 บาท จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 35.58 ซึ่งสอดคล้องกับงานของเสาวนีย์ ทพรหมโลก (2556) ได้ศึกษาแรงจูงใจและพฤติกรรมและศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อแรงจูงใจพฤติกรรมในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ มีอายุ 31-40 ปี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน ประมาณ 10,001-20,000 บาท ระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด ส่วนใหญ่มีบุตร 2 คน ระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนกวดวิชา 6-7 กิโลเมตรแรงจูงใจของผู้ปกครองมากที่สุด คือ สิ่งล่อใจ ด้านความต้องการ ด้านความปรารถนา และจากผลการวิจัยจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของ อาชีพ และ รายได้ต่อเดือน

และงานวิจัยยังได้สอดคล้องกับไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545) ในด้านลักษณะการเรียนกวดวิชา ซึ่งแบ่งลักษณะการเรียนกวดวิชาเป็น 8 กลุ่ม คือ การเรียนซ่อม การเรียนเสริม การเรียนปรับสภาพ การเรียนเพื่อแก้ไขความรู้ การเรียนเร่งหรือการเรียนรัด การเรียนเนื้อหาเฉพาะด้าน การเรียนพิเศษ นอกหลักสูตรและการเรียนเพื่อติว สอดคล้องกับสุภารัตน์ ศิริเมืองและน้ำฝน กัลญา (2550) ในด้านรูปแบบการสอนของกวดวิชา วิธีการสอน สอดคล้องกับสราวุธ กิตติวรภัทร (จิตติมา อัจฉริยกุล,2544) ลักษณะการสอนที่เน้นความเข้าใจ เน้นการเกร็งข้อสอบ เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตร เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธี “เทคนิค ”

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษา จากการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครอง ปัจจัยที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจและการเก็งข้อสอบเพื่อการศึกษาต่อ การสอบแข่งขัน สะท้อนให้เห็นถึงการเรียนในชั้นเรียนควรมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทำความเข้าใจให้กับผู้เรียน รวมไปถึงการแข่งขันทางด้านการสอบแข่งขัน และการสอบเพื่อศึกษาต่อยังชั้นมัธยมศึกษาที่สูงขึ้น ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ครู อาจารย์ควรปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียนให้ได้มาตรฐาน เน้นการสร้าง ความเข้าใจ และการนำเนื้อหาเพื่อไปประยุกต์ใช้กับการสอบแข่งขันและการสอบเพื่อศึกษาต่อ

และในส่วนของผู้ปกครองโรงเรียนกวดวิชาควรสร้างผลงานที่เป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง ตลอดจนถึงการพัฒนาในเรื่องความมีชื่อเสียงทั้งทางด้านโรงเรียนกวดวิชา และบุคลากรด้านครู อาจารย์ ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน ควรมีการปรับการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจ การเก็งข้อสอบ เพื่อการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา และการแข่งขันทางวิชาการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บรรณานุกรม

- คมสัน สุริยะ. 2547. **ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค1**. เชียงใหม่:คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- จิตติมา อัจฉริยกุล. 2544. **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์พัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- เจริญพร แก้วละเอียด. 2543. **ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ฉัตรชัย พานิชการ. 2554. **การศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์วิทยาการจัดการอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารและจัดการ, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง
- ชมนา จักรอารี. 2544. **ผลการกวดวิชาที่มีต่อความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบวัดความรู้พื้นฐานวิชาการในการสอบคัดเลือกนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ชยันต์ ต้นดีวิศดาการ. 2556. **เศรษฐศาสตร์จุลภาค:ทฤษฎีและการประยุกต์**. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ชานันท์ ด้วงจันทร์. 2549. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลนครเชียงราย**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:สำนักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เชิดศักดิ์ โหมวาสินธ์. 2540. **การวัดทัศนคติบุคลิกภาพ**. กรุงเทพฯ:สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ธิดานันท์ ด้วงจันทร์. 2549. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลนครเชียงราย**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

- ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2543. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี:สถาบัน
ราชภัฏอุบลราชธานี
- ธีระพงษ์ วิจิตเศรษฐ. 2554. จุลเศรษฐศาสตร์:ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ:สำนักกิจการ
โรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
- บุญธรรม จิตต่อนันต์. 2536. ส่งเสริมการเกษตร : หลักและวิธีการ. กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ประพันธ์ ธรรมไชย. 2549. เศรษฐศาสตร์การศึกษา. เชียงใหม่: เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์
- ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล. 2556. การศึกษาภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ
- ประยงค์ มีชัย. 2556. หลักเศรษฐศาสตร์. เชียงใหม่: พ.พรพิพัฒน์
- ปริญญา แก้วไทรนันท์. 2545. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียน
กวดวิชา: ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล. 2552. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัด
ภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พงศ์ถวัลย์ ทวีวงศ์. 2545. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม
- พรสุดา คุณมั่ง. 2557. แรงจูงใจในการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พัชรินทร์ พิริยะสงวนพงศ์. 2547. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่ง
บุตรหลานเข้าโรงเรียนกวดวิชาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2546. การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. รายงานการ
วิจัย เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- เมตต์ อุ่นเรือน. 2555. ค่าใช้จ่ายและพฤติกรรมในการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- วรรณทร พลภาณุมาศ. 2541. การศึกษาค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลการเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สกล พลิกะโทก. 2557. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- สรารุช กิตติวรภัทร. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สืบชาติ อันทะไชย. 2550. กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค: การประยุกต์ใช้แบบจำลองโลจิต. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- สุดารัตน์ ศิริเมือง และน้ำฝน กัลญา. 255. โรงเรียนกวดวิชาพารวย. กรุงเทพมหานคร: Thai Union Graphic
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. 2532. การอภิวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ.2515-2530. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุเพ็ญพร ญวนทอง. 2547. ทศนะของผู้ปกครองต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุวิมล จีระทรงศรี. 2552. ผลสัมฤทธิ์ของการกวดวิชาและการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.). สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2558, จาก <http://www.opec.go.th/>
- เสาวนีย์ พรหมโลก. 2556. แรงจูงใจและพฤติกรรมในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตรังสิต-องครักษ์คลอง 1 – 7 จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรประยุกต์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- อมรรัตน์ เสียมทอง. 2556. ปัจจัยการตลาดเชิงบูรณาการที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันสอนภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Philip Kotler and Gary Amstronng. 1990. **Market an Introduction** . 2th ed. New Jersey: Prentice-Hall.

Peter, P.J. and Peter H. Donnelly, Jr. 2004. **Marketing Management: Knowledge and Skill.** 7th ed.
New York: McGraw-Hill.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา
ระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำปริญญาโท ระดับมหาบัณฑิต หลักสูตร
เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพล
ต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาระดับประถมศึกษาใน
เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลและความแตกต่างของ
ข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชาและปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาต่อการ
ตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค
และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา
ระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลได้จากผลการศึกษาวิจัยนี้คาดว่าจะประโยชน์ต่อโรงเรียนกวดวิชา เพื่อใช้ในการ
จัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างคุ้มค่า และใช้ในการกำหนดนโยบายและพัฒนามาตรฐานของ
โรงเรียนกวดวิชาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามความต้องการของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ขอความกรุณาทำตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด คำตอบและ
ข้อเสนอแนะจะถือเป็นความลับและจะไม่มีการเผยแพร่ใดๆต่อตัวท่านและนักเรียน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ขอแสดงความนับถือ
นภาพร มณีเป็ญ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายลง ✓ ในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ
 ชาย หญิง
2. อายุ
 21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี
 51-60 ปี 61-70 ปี
3. ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน
 บิดา
 มารดา
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. ระดับการศึกษาสูงสุด
 ต่ำกว่าอนุปริญญา
 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ/งานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน
 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน
 เจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนตัว
 ค้าขาย
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

[] ต่ำกว่า 15,000 บาท

[] 15,000 – 25,000 บาท

[] 25,001 – 35,000 บาท

[] 35,001- 45,000 บาท

[] สูงกว่า 45,000 บาท

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา ระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้าน โรงเรียนกวดวิชา

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

- 5 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายความว่า มีอิทธิพลกับการตัดสินใจในระดับน้อยที่สุดหรือไม่มีผล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา					
1. ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา					
- โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก					
- โรงเรียนได้สร้างผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครอง					
2. ด้านบุคลากรที่สอนโรงเรียนกวดวิชา					
- ครูผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก					
- ครูผู้สอนจบตามวิชาเอกที่สอน					
- ครูผู้สอนมีเทคนิควิธีที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ					
- ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน					
3. ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน					
4. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
4.1 รูปแบบของการสอนกวดวิชา					
- การสอนแบบผู้สอนคนเดียว(เรียนวิชาเดียว)					
- ผู้สอนเป็นคณะ(เรียนหลายวิชา)					
4.2 วิธีการสอน					
- สอนสด					
- สอนผ่านสื่อวิดีโอ อินเทอร์เน็ต					
4.3.ลักษณะการสอน					
- เน้นความเข้าใจ					
- เน้นการแก้งข้อสอบ					
- เน้นสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตรลัด					
- เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกหรือเรียกว่า “เทคนิค”					

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา					
5. ด้านการรักษาความสะอาด ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ด้านทำเล ที่ตั้ง					
6. ด้านการ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ การลงประกาศ ต่างๆ					
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา					
1. ลักษณะการเรียนของผู้เรียน					
- การเรียนซ่อมสำหรับผู้เรียนที่เรียนไม่					
- การเรียนเสริมเป็นการเรียนเพิ่มเติมให้เก่งกว่า ผู้อื่น					
- การเรียนปรับสภาพเป็นเรียนเรียนเพื่อเตรียม ความพร้อมที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่น					
- การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด					
- การเรียนเฉพาะตามความต้องการหรือความ สนใจของผู้เรียน					
- การเรียนพิเศษหรือการเรียนนอกหลักสูตร					
- การเรียนติวสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว					
2. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
3. การเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ การสอบแข่งขันต่างๆ					
4. ค่านิยม สิ่งล่อใจ ในการเรียนพิเศษ					
5. ต้องการเนื้อหาในสิ่งที่โรงเรียนไม่มี					

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชา (ต่อ)					
6. การเรียนตามกระแสนิยม					
- ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา					
- จำนวนผู้ปกครองที่นำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา					
7. พ่อแม่ไม่มีเวลาต้องทำงานและให้บุตรหลานเรียนพิเศษ					
ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการนำบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา					
1. ค่าใช้จ่ายที่สูงเกินไป					
- ค่าเรียนกวดวิชา					
- ค่าเดินทาง					
2. เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับที่โรงเรียนสอน					
3. วัน-เวลาเรียนในการเรียนกวดวิชาไม่เหมาะสม					
4. บุตรหลานไม่อยากเรียนโรงเรียนกวดวิชา					
5. บุตรหลานไม่ยอมเรียนโรงเรียนกวดวิชา					
6. สถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวนภาพร มณีเป็ญ

วัน เดือน ปี เกิด

17 ตุลาคม 2529

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา 2552 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved